
SEVGİLİ OKUYUCULAR

RUH VE MADDE DERGİSİ bu ay 600. sayısını kutluyor. Türkiye’de süreli yayınların devam etmesi güçlükler içeriyor. Ticari kaygılar, okuyucunun güncel ilgisi ve bu yolculuğa inananların azmi ve sevgisi tüm yokuşları aşıyor. Tek başına tarihi belgeler ve emek de cabası...

Ruh ve Madde Dergisi, Ruhsal Öğretinin zaman enerjisinde güncellenen konuları ile beraber 50 yıllık mücadelenin maddeleşmiş birikimidir.

İçerik, bilgi yükü ile bize yol gösteren üstatlarımız Dr. Bedri Ruhselman ve Ergün Arıkdal’ın açtığı yolda *Ruh ve Madde* Dergisi ışık için devam ediyor.

Derginin yayınında emeği geçen tüm gönüllü arkadaşlarımıza teşekkür ederiz. Yazılar, çeviri ve incelemeleri ile yayın akışımıza destek veren üyelerimize de teşekkür ederiz. Bize bu yolda yürüme aşkı veren Ruhsal Rehberlerimize ve Ruhsal İdare Mekanizması’na da teşekkür ederiz.

Göreceli nefes alışlarımızla zamana anlam katmaya çalışırken, dergimizle beraber ruhumuzu eğitirken şu sese kulak veriyoruz:

Yaratıcı tüm adımlar mutlaka sahiplerine yeni bilgi ile bütünleştirici enerji ile geri döner.

Ruhun sonsuz ihtişamı ile çaldığımız kapılardan açılan bilgiler, sorumluluklar yüklüyor. Önce kendimiz yaşayıp sonra kendimiz gibi olanları bulup, hiçbir beklenti olmadan bilgiyi paylaşmamız gerekiyor.

Vazife ve görev sorumluluğu ile biz bunu hep böyle yapıyoruz. Aldığımızı vermeye, öğrendiğimizi öğretmeye devam ediyoruz. Böylede devam edecek. “Yeni binli sayılarla buluşmak için güçlü olun, bilgiye yeniden doğmaya devam edin,” diyoruz.

Ruh ve Madde Yayınları

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür

A. Cemal GÜRSOY

Genel Yayın Yönetmeni

Tülin ETYEMEZ

Teknik Sorumlu

K. Levent KOSOVA

Çeviri ve Redaksiyon

Yasemin TOKATLI

Evren POZAN

Grafik Uygulama

Neslihan PARLAK

Kapak

Ferda GÜRSOY

Dizgi

Ruh ve Madde Yayınları

Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı

Boraks Matbaacılık ve Ambalaj Sanayi

Ticaret ve Pazarlama Ltd. Şti.

Maltepe Mahallesi Gümüşsuyu Caddesi

No:8 D:1 Zeytinburnu / İstanbul

ISSN 1302-0676

OCAK 2010 Sayı: 600 Cilt: 51

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı**'nın bir kuruluşu olan **Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.** tarafından her ay yayınlanmaktadır.

Ruh ve Madde Yayınları yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No:4 Daire:6
80060 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve havale gönderileriniz için Ruh ve Madde Yayınları P.K.9 80072 Beyoğlu İstanbul adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5 TL.
Yurtdışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 6,25 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 60 TL.
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 52 TL.
Yurtdışı yıllık abonelik ücreti: 75 Euro

Abonelik ve kitap ödemelerinizi PTT Posta Çeki ve Garanti Bankası havalesi aracılığıyla yapabilirsiniz.
Posta Çeki No: 655294
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi 6297501
Euro Hesabı: Garanti Bankası 9007955-503463

Kitap sipariş etmek isteyen okuyucularımızın sipariş tutarının üzerine yurt içi %25, yurt dışı %40 PTT ücretini eklemeleri rica olunur. Lütfen havale kağıdı veya posta çekinin arkasına istediğiniz kitapların adını yazınız ya da faks veya telefonla Vakıf Merkezine bildiriniz. Dileyen okuyucularımız internet adresinden de kitap ya da dergi sipariş edebilirler. Ödemeli gönderimiz yoktur.

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %30 indirim yapılmaktadır.

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.

<http://www.bilyay.org.tr>

<http://www.ruhvemadde.com>

e-mail: bilyay@bilyay.org.tr

info@ruhvemadde.com

Reklam Fiyatlarımız:

Arka Kapak (renkli)	250 USD
Ön Kapak İçi	100 USD
Arka Kapak İçi	100 USD
İç Tam Sayfa	75 USD
İç Yarım Sayfa	50 USD

İçindekiler

- 4 **Realite–Sevgi Gücünün Evrendeki Yeri** Ergün Arıkdal
- 15 **Tanrı Gölgesi**
Sadıklar Planı'ndan Alıntılar
- 16 **Bilge Öğretmenler** Tarık Arıkdal
- 18 **600. Sayımızda Sizlerle Buluşurken** A. Cemal Gürsoy
- 20 **Ruh ve Madde Dergisi 50 Yaşında!**
- 31 **Sınav-Olaylar ve Amaçları** Ergün Arıkdal
- 32 **Vazife ve Vazife Bilgisi Sezgisi** Dr. Bedri Ruhselman
- 37 **Kurulmakta Olan İlmî Neo-Spiritüalizma Sistemine Ait Birkaç Söz**
Dr. Bedri Ruhselman
- 40 **Ne Kadar Hürüz?** Ergün Arıkdal
- 44 **Birleştirici Ahlak** Ergün Arıkdal
- 47 **İlahi İrade Yasaları** Dr. Bedri Ruhselman
- 48 **School of Economic Science ile Görüşmeler** A. Cemal Gürsoy
2. Bölüm
- 52 **Yaratıcılık Stratejileri** Duygu Güner
2. Bölüm
- 58 **Uzay-Zamanda Olanaklı Bilgi ve Ahlak Bağlantısı** A. Aytuğ Şentürk
Kant'ın Us ve Eylem Kuramı Üstüne Bir İnceleme
2. Bölüm
- 63 **Etkinlikler**

17-18 Mayıs 1989'da Eskişehir'deki T.C. Anadolu Üniversitesi, Kültürel Çalışmalar ve Çevre Eğitimi Merkezinin düzenlediği "Sevgi Düşüncesi" seminerinde sunulan tebliğdir.

REALİTE

Sevgi Gücünün Evrendeki Yeri

Ergün Arıkdal

SEVGI temelde soyut bir kavram değildir. Yani sevgi izafi bir değere, izafi bir varlığa sahip değildir. Sevgi bütün varlık dizileri, varlık grupları içerisinde mevcuttur; hayvan topluluklarında ve hatta bitki aleminde dahi, yapılan çeşitli tecrübelerle bu sevgi olayının somut örnekleri görülmüştür.

Sevgi metapsişik görüş ve anlayış çerçevesinde evrende bulunan bir güçtür. Onun bir güç, bir kudret tarzında oluşu, aynı zamanda sevginin her şeyi ve her yeri kaplamasıyla alakalıdır. Bu güç, sınırlı bir güç değildir. Bu güç, varlıkların dışında mevcut olan ve bütün varlıkları kendi bünyesi içerisine alan ve varlıklar tarafından da kendi niteliklerine, tekamül seviyelerine ve realitelerine göre yorumlanan, tezahür ettirilen bir güçtür. Bundan dolayı da sevgi tanrılık ya da ilahi bir südür, yani bir emanasyondur, bir yayınımdır.

Sevgi bizzat Yaradan'dan südür eden bir güç değildir. Bu önermede sevgi gücünün Yaradan'dan südür ettiği ifade edilmiyor; söylenebilecek husus, onun tanrılık, yani ilahi bir mahiyet taşıdığıdır.

Sevgi Her Varlık Kademesinde Zorunlu Olarak Tezahür Eder

SEVGİ her varlık kademesinde zorunlu olarak tezahür ediyor. Yani bir gereklilik, bir icap vardır. Bu neye benziyor? Bu, yeryüzündeki çekim gücü, yeryüzündeki manyetik alan ve kozmik birimlerin aralarında görülen cazibe gücü gibidir; gereklidir ve zorunludur. Eğer bu çekim gücü, yani Genel Çekim Yasası'na bağlı olan bu çekim gücü ortadan kalkarsa, bütün bu yerleşik düzen, bütün bu birlik ve ahenk darmadağın olur ve kaybolur.

Sevgi, Tanrısal Çekim Gücüdür

AYNEN bunun gibi sevgi de tanrılık bir südür olarak bütün varlık realitelerinde varlıkları birbirine dıştan ve içten bağlar. Bunu daha kolay bir şekilde ifade etmek gerekirse, sevgiye tanrısal çekim gücü ismini vermek mümkündür. Maddenin ve madde evreninin nasıl kendi arasında bütünlüğünü ve birliğini muhafaza eden bir genel çekim varsa, aynı şekilde varlıklar arasındaki birliği sağlayan da bu tanrısal sevgi veya tanrısal çekim gücüdür.

Sevgi, Evrensel Çekim Yasası'nın insanlardaki tezahürü gibi de kabul edilebilir. Tabi ki Evrensel Çekim Yasası iki yüzlüdür: Bir yüzü maddesel aleme ait bir çekim, diğer yüzü de manevi, ruhsal aleme ait bir çekimdir; aynen kumaşın tersi ve yüzü gibi. Dolayısıyla bunlar Birlik ya da Teklik

Yasası'na bağlıdır. Esasında tek bir Çekim Yasası vardır; bunun bir kısmı maddi, bir kısmı manevi bir görünüm içerisindedir.

Evrensel Çekim Yasası İnsanda “Sevgi” Şeklinde Ortaya Çıkar

EVRENSEL ÇEKİM YASASI'NA bağlı olmak üzere sevgi, varlıklarda fenomen tarzında ortaya çıkıyor. Daha doğrusu bu bir görünüştür ve ismine “sevgi” deniyor.

Sevgi, temelde duygusal bir olay değildir. Bizim önermemiz budur. Fakat insan, almış olduğu etkiyi ancak çeşitli mekanizmalarını kullanmak suretiyle tezahür ettirebilir. Etkileri görünür hale getirebilmek, realiteye yansıtılabilmek için insanın bugünkü gelişim düzeyinde kullanabildiği en önemli aygıtlarından biri de duygularıdır. Dolayısıyla sevginin yorumu ancak duygusal tarzda ortaya çıkmak mecburiyetindedir. Yoksa kökünde sevgi, sadece insanın kendi bünyesi içerisinde, kendi şuursal faaliyeti içerisinde, kendi duygulanmalarıyla alakalı bir şey değil, ona dışarıdan gelen bir etkinin sonucunda ortaya çıkan bir olaydır. Yani sevgi, kendiliğinden bir olay değildir. Sevgi ancak bir etki sonucunda ortaya çıkan bir tezahürdür.

Bu evrensel çekim gücünün, bu tanrılık çekim gücünün, atomik seviyede nükleer çekim, astronomik seviyede büyük gök cisimlerinin kütle çekimlerini, bitki ve hayvanlarda da otomatik olarak çalışan içgüdüsel çekimleri meydana getirdiğini ve nihayet insanlarda da

duygusal sevgi tarzında kendini gösterdiğini biliyoruz. Işık bir prizma tarafından kırıldığı vakit nasıl yedi renkte kendini gösterebiliyorsa, bir ışık tarzında düşünebileceğimiz sevgi gücü de, canlı ve cansız varlık kademeleri arasında, aynen yedi rengin gösterdiği tarzda ayrı ayrı nitelikler gösterebilir. Bu, kiminde nükleer çekimdir, kiminde kütle çekimdir, kiminde sevgidir, öbüründe içgüdüsel tarzda yapılan hareketlerdir, hatta bitkilerdeki tropizmdir.

Sevgi Duygu Değildir

SEVGİ duygu değildir ama sanki ısıyı algılar gibi duyuyla algılanır. Isı bir duygu mudur? Değildir, maddenin bir özelliğidir. Titreşimsel değişimden meydana gelmiş bir özelliktir. Değişik titreşim seviyesinde olan moleküller, yani havanın içinde bulunan nesnelere, duyularımızın yorumu ile bir ısı şeklinde tezahür eder. Sesin yayılışı gibi ısının da yayılışı vardır. Moleküller titreşimlerin bizim duyularımızın üzerinde meydana getirdiği bir eylemdir. Bizim duyularımız bu sırada künt olsa, çalışmaz halde olsa, biz bu titreşimleri hissedebilir miyiz? Hissedemeyiz. Isı kaynağı da, ısı da varlığını sürdürdüğüne göre, sevgi de bizim duyuımıza bağlı olan bir şey değildir. Sevgi ısı gibi her yerde dolaşır ama biz ona ayna oluyoruz veya olamıyoruz, hissediyoruz veya hissedemiyoruz. Algılama gücümüzü geliştirdiğimiz oranda, sevgi gücünden aldığımız pay artar.

O halde “seviyorum-sevmiyorum”, “hoşlanıyorum-hoşlanmıyorum” sözleri tamamen rölatif kavramlardır. Bu,

doğrudan doğruya insanın kendi devreleriyle ilgili, duyuş fazlarıyla alakalı bir durumdur. Bazen insanların birdenbire birbirini sevdiklerini, birbirine aşık olduklarını görürsünüz. Yani sevdalanmak, duyuşsal algılamamanın bu genel sevgi enerjisini alabilmekte, ritmik düzeyde, en iyi olduğu bir devredir. Ritmik olarak en yüksek, en güçlü olduğu devrede varlıkların istilaya uğramasıdır. Varlıklar bu istilayı, birdenbire aşık olmak tarzında ifade etmektedirler.

İnsanlar Sevgi Gücüne Direnç Gösterirler

HER VARLIK, aldığı bu emanasyonu kendi şuur düzeyine göre yorumlar. Ve böylece insanlar arasında çeşitli seviyelerde sevgi örnekleri ortaya çıkar. Bu emanasyona, yani bu güce karşı, varlıklar direnç gösterirler; tıpkı elektrik enerjisinin çeşitli metallerde uğradığı rezistans gibi, sevgi çok çeşitli şekillerde görünüyor. Bunun sebebi, insanın algıladığı sevgi gücüne karşı gösterdiği dirençtir; maddi ve manevi bünyesinin direncidir.

Birçok insan, birçok meseleyi kolaylıkla anlayamaz, kolaylıkla kabul edemez, kolaylıkla hissedemez. Bir etki herkes üzerinde aynı ve gereken cevabı uyandırmaz. Bu bir direnç olayıdır. Çünkü etki her şeye ve herkese gitmektedir; güneş ışığının her yere aynı şekilde dağılması gibi. Sevgi bir güçtür, bir emanasyondur, dedik. Bu güce varlıklar direnç gösterebilirler. Yani bu etki alınır fakat herkes kendi tekamül düzeyine göre bir direnç gösterir. Hepimiz biliyoruz ki elektrik akımının kaba bir nikelden, demirden

geçışı ile altından, platinden geçışı arasında çok fark vardır. Madenler asallaştıkça kayıplar azalır, geçirgenlik gücü artar, kayıp giderek sifıra yaklaşır.

Dirençler çok şekillidir: Zihni, manevi, felsefi, fiziki dirençler vardır. “Komşunu seveceksin” ifadesi, bir direnç numunesidir. “Herkesi seveceksin” ifadesi, bakırdan gümüşe ya da altına geçiş gibi daha genişlemiştir. “Müslüman müslümanın kardeşidir” denmiş, sınırlanmış. Bu, bir kısım insanlar diğerlerine direnç halindedirler demektir. “İnsanlar kardeştir” ifadesi ise, tüm dirençlerin kalkmasını anlatmaktadır.

Varlığın Direnci Azaldıkça Sevgi Enerjisini Daha Çok Absorbe Eder

VARLIĞIN direnç niteliği azaldıkça sevgi emanasyonunu absorbe etme kabiliyeti artar. Bu direnç nasıl çalışır? Dinlerin, felsefelerin, manevi eğitim sistemlerinin, ahlakın, gelenek ve göreneklerin gerçek fonksiyonu bu direnci azaltmaya dayanır. Varlık düzeyinde meydana gelmiş olan bütün bu müesseseler, tanrılık bir sudur olan bu enerjinin, yani sevginin varlıklar tarafından daha fazla alınması, daha fazla absorbe edilmesi, yani soğurulması, çekip alınması ve daha çok tezahür ettirilmesi için kurulmuş müesseselerdir. Onun için sevmek tanrılık bir kanundur. Sevmek evrensel bir kanuni mecburiyettir. İnsanlar için bir gerekliliktir. Hiçbir varlık bunun dışına çıkamaz. Yani yaratılışı itibarıyla, bu gerekliliğin dışında hareket edebilme kabiliyeti ve gücü yoktur.

Direnci Azalmış Varlıkların Nitelikleri

DİRENCİ azalmış ya da sevgi emanasyonlarını almak kapasitesi artmış bir varlıkta bunun tezahürü nasıl olur? Bu insanların kendi kendini tanıma çabası hızla artar. Kendi kendini tanımanın, kendini bilmenin, kendini anlamanın sadece bilgi düzeyinde, kendi varlığının sebep ve yasalarını öğrenmek düzeyinde herhangi bir araştırması yeterli

değildir. Kendi kendini tanıma, esasında direncin azalması ile mümkündür. Rezistanslarımız çoksa, her şeye karşı bir direncimiz varsa, genelde gelişmeye karşı bir direncimiz var demektir. Gelişmeye karşı direnci

olan insanların elbette ki kendini tanımaya karşı da direnci fazladır. Çünkü kendini tanıma, kendini bilme fonksiyonu, önce kendi duyularının fonksiyonunu anlamayla başlar. İnsan yaşarken çoğu kez kendi duyularıyla ve duyularının kendisine kazandırmış olduğu duyularla, izlenimlerle, bilgilerle harekete geçer. Yani iyi ve kötü, hoş ve nahos kavramlarını gözden uzak tutamayız.

Beşeri münasebetlerde; dostluk, arkadaşlık münasebetlerinde bu duygusal ölçü, duygusal alışveriş çok önemli yer tutar; birbirimize karşı olan sevgi ve nefretimiz, itme ve çekmeler gibidir. Kendini tanıma çabası içinde olan bir varlığın, bu itme ve çekmelerin temelini inmesi gerekir. Bunların kendi varlığı üzerindeki etkilerini mümkün olduğu kadar bertaraf etmesi gereklidir. Yok ettiği nispette, o itme ve çekme arasındaki mesafe giderek kısalır. Ne kadar çok kısalırsa, rezistansı da o derecede düşüyor demektir.

Manevi Yön Güçlenir...

DİRENÇ azalması varlıkta toleransı, hoşgörüyü, sevgiyi ve sabrı meydana getirir. Ahlaki veçhe, yani alınan bu enerjinin bizde meydana getirmiş olduğu manevi görünüm bundan ibaret değildir. Çok çeşitli manevi görünüşler vardır ama temel bunlardır. Özellikle insanlara ve haklarına saygı göstermek, onların tekamül çabalarına yardım etmek, tekamül çabaları içerisinde yürürken yollarını kesmemek, onlara engel olmamak; bütün bunlar, hepsi bir müsamahanın, bir sevginin

tezahürüdür. Eğer biz bunları yapamıyorsak, sadece birbirimizin yüzüne bakıp tamamen çıkarıcı bir sevginin içinde kalıyorsak, ki insanlık bugün bu durumdadır, kendimizi tanıma yolunda ve manevi gelişme yolunda olduğumuz pek söylenemez.

Direnci azalmış ya da sevgi emanasyonlarını alma kapasitesi artmış bir varlıkta tezahürler nasıl oluyor? Buna ait, metapsişik araştırmalarımızın sonunda, bizden önce de yüzyıllar boyunca çeşitli kesimlerde tespit edilmiş büyük gözlemler vardır.

Davranışları Pozitifleşir...

BU insanların, yani direnci azalmış insanların, sevgi enerjisini almak ve kullanmak, kendi varlığına geçirebilmek kapasitesini giderek yükselten varlıkların önce davranışları pozitifleşir, özverili ve özgeci tavırları belirginleşir. Halleri daima pozitifdir ya da mümkün olduğu kadar pozitifdir. Düşünce ve hareketleri diğerkamca, eril, yani verici bir biçimdedir.

Kendi üretmiş olduğu iç gücünü dışarıya yansıtma uygulamasındadır. Yaşamı, almak ve vermek tarzında değildir. Çünkü ruh varlığı, kendi kendine enerji üreten bir varlık demektir. Madde ise, ancak dışarıdan aldığı enerjiyi kullanan varlık demektir; aldığı enerji ile varlığını sürdürebilir. Ruhun özelliği varlıksal olarak kendi kendine yeten, kendinden enerji üreten bir varlık olmasıdır. Verici bir varlık demektir.

Direnci azalmış, sevgi seyyalesini şuurlu olarak alan kimse, insanlarla olan ilişkisinde hoşgörölü, merhametli, yardımsever, şefkatli ve adildir. Kişisel

etkileme gücü artmıştır. Çevresindeki insanlarda, pozitif düşüncelerinden dolayı, daima pozitif ve sakin bir etki uyandırır. Aydınlatıcı, sakinleştirici, ümit, şevk ve cesaret verici, teselli ve sevgi dağıtıcı bir rol oynar. Bunlar psişik tezahürlerdir.

Sempatiktirler, yani her ne olursa olsun, bu kimseler, eğer sürekli olarak toplum içerisinde bulunuyorlarsa, onların başkalarına antipatik geldiğini görmek pek mümkün değildir.

İnsanları Etkileme Gücü Yükselir...

ŞAHSİ tasarruf ya da insanlara etki etmek kabiliyeti yükselmiştir. Onun hoşgörülü, merhametli, yardımsever, şefkatli ve adil olması, aynı zamanda bu varlığın sosyal çevre içerisindeki durumunu da tayin eder. Bu insan sosyal bir insandır, yani insanlarla düzenli bir uyum içerisinde yaşayabilen, onlarla yürüyebilen, onlara yardım eden, köstek olmayan, sadece kendi egosuna bağlı olarak durmadan bir şeyler alma yarışı ve projeleri içerisinde yaşamayan bir insandır. Pozitif insan, kafasında kendi egosunu tatmin edecek projelere çok az yer veren varlıktır.

Genişlemiş Bir Varlık Sevgisi Doğar...

BU insanda, mistik tezahürleri genişlemiş bir varlık sevgisi doğar. Yani artık insan farkı gözetmez, cinsiyet farkı gözetmez, inanç farkı da gözetmez. Ayrıca, mistisizm tarihinden de biliyoruz ki doğasındaki bu direnci

hem şuurlu hem şuur dışı olarak mümkün olduğu kadar sifira indirmeye çalışan bir varlıkta çok çeşitli mistik tezahürler ortaya çıkmaktadır. Bu, sufiyane bir deyim içerisinde tanrısal bir cezbeyle girmek şeklinde ifade edilmiştir. Bu cezbe, gerçekten de, mevcut sevgi enerjisinin o varlık tarafından en az dirençle sürekli olarak kendi bünyesinden geçirilmesi ve büyük bir kısmının da muhafaza edilmesiyle, yani bir çeşit kondansatör haline gelmekle oluşur.

Birçok insanda direnç azaldıktan sonra bir teksif, enerjiyi biriktirme durumu ortaya çıkar. Burası önemlidir. Bu enerji her yerdedir. Hindular havada bir prana, bir hayat enerjisi tasavvur ederler. Biz her nefes alışta sadece oksijen, azot ve değişik gazlardan ibaret bir atmosferi solumuyoruz. Aynı zamanda, esiri bir şekilde mevcut olan pranayı da çekip alıyoruz. İşte biz, tıpkı prana enerjisini alışımız gibi, sevgi enerjisini de alıyoruz.

Mutluluk Eşyadan İnsana Yansımaz

BU güç insan varlığının bünyesinde yeterince toplanmadığı sürece, insanların mutlu olma, memnun olma sorunları hiçbir zaman bitmeyecektir. Hayatın kendilerine vermiş olduğu yüksek değerlerdeki sevinçleri; sevgi enerjisinin kendi bünyelerinde odaklaştıramadıkları için, biriktiremedikleri için, hiçbir zaman doğru dürüst tadamayacaklardır. Ve bu yüzden de, bugün insanlığın içine düşmüş olduğu materyal bir sevgi, materyal bir tatmin, materyal bir arayış

mütemadiyen devam edecek ve artacaktır.

Bugün insanlar sevgisizlik, sevgi açlığı içerisinde. Tatmin olmak, mutlu olmak çok kullanılan bir kelimedir. Ve en basit bir hareketle bile mutlu olmanın yolları aranmaktadır. Çünkü gerçekten, mutluluğun ilkelerini insanoğlu kaybetmiştir. Bunun sebebi, bünyelerindeki dirençlerdir.

*Sevgi evrenselidir,
her yerdedir,
her bünyenin
içerisindedir.*

Mutluluk eşyadan insana yansımaz; insandan eşyaya yansır. Bu, temel bir ilkedir. Mutluluk eşyadan değil, insandan yansır, yani mutluluk bir şuur olayıdır. Eşyanın bize vermiş olduğu bir etkinin kazandırdığı bir güç, bir tatmin, bir kudret sahibi olmak olayı değildir. İçsel bir olaydır. İnsanlara bunu yeniden öğretmek, tekrar tekrar anlatmak gerekir.

İktidarın en büyüğü dışarıda olan iktidar değil, içeride olan iktidardır. Ve bu iktidarın en büyük destekleyicisi, taşıyıcısı da sevgi gücüdür, sevgi enerjisidir. Bunu kendi bünyemiz içerisinde biriktirmek, çeşitli mihraklarımızı, çeşitli manevi melekelerimizi harekete geçirmek mecburiyetindeyiz.

Bu manevi, yüksek melekelerimizin, yani biraz önce saymaya çalıştığımız

ahlaka dayalı, insanlığa dayalı; merhamet gibi, yardımseverlik gibi, şefkat ve adalet gibi melekelerimizin gelişmesi, dışarıdan bize gelen bir etkinin değil, bizim kendi iç varlığımızda meydana gelen bir değişikliğin sonucudur.

Eşya insana adaleti öğretmez; eşya insana şefkati, yardımseverliği, merhameti öğretmez. Bu bir şuur olayıdır ve bunu ancak biz kendimiz çeşitli tecrübelerle öğreniriz. Tecrübe edinmekten maksat da işte, bu yüksek sevgi enerjisini almaktır. Adı sevgi olan bu enerjiyi almaktır.

Mistik tezahürlerin yanı sıra, metapsişik birtakım olaylar da meydana gelir. Bu tanrısal çekime tutulduktan sonra, bu evrensel sevgiye yakalandıktan sonra, direnç çok azaldığından, madde üzerindeki hakimiyet artmaktadır. Maddeye olan hakimiyet arttığı zaman da, birtakım metapsişik olaylar meydana gelir: şifalar, kehanetler, zamanı ve mekanı aşan çeşitli rüyeler gibi. Bunlar için çoğu kere azizlerin tezahürleri, evliyaların kerametleri, tanrısal inayetler tarzında çeşitli ifadeler kullanılmıştır. Bunlar sevgi enerjisinin yüksek düzeydeki tatbikatıdır.

Sevgi İhtiyacı ve Sevgi Nakli

VARLIĞIN bir amacı da , evrende mevcut sevgi gücünü kendi bünyesinden geçirmek ve bunu nakletmektir. Tüm varlıkların vazgeçilmez ihtiyacı olan sevgi enerjisini tezahür ettirmektir.

Sevginin iletişimi, varlıktan varlığa intikali nasıl olur? Sevginin başkasına iletilmemesi, varlığın ıstırap çekmesine

sebepler olur. İnsan sevgi iletişimini ve kapsamını artırmaya böylece zorunlu hale gelir. Çünkü ıstıraptan kaçmak, elemenden kaçıp hazza doğru gitmek tarzındaki ikili sistem insan otomatizmasında mevcut olduğundan, bu direnç yüzünden de ıstırapta düştüğü için otomatikman hazza koşmak mecburiyetindedir. O halde ne yapacaktır? Sevgiyi iletmek, sevgi iletişiminde bulunmak, dostane yaşamak, insanca yaşamak mecburiyetindedir.

Bunlar şuurlu yapıldığı müddetçe varlıkta bir yükselme, bir gelişme sebebi olabilir. Yoksa diğer haliyle otomatik bir yaşayıştan ibarettir. Güncel durumda, insanlar otomatik olarak elemenden kaçıp hazza ulaşmak gibi bir sevgi arayışı hali içindedir. Dünyamız'ı içinde bulunduğu duruma getiren de işte bu haldir. Bu reel bir durumdur. İnsanlar daima, elemenden kaçıp hazza koşmak peşindedir ama otomatik olarak ve şuursuz bir şekilde.

Sevgi intikalinin olmayışı çoğu kez, kibirden, bencillikten, kabalıktan ve anlayışsızlıktan kaynaklanır. Sevgi iletişimi kaba yöntemlerle yapılmaktadır. Yani bencillik, bencilce sevmek, kibirli, gururlu, büyüklük taslayarak sevmek, kendinden daha aşağıda gördüğü insanlara karşı yapmış olduğu, sözüm ona diğerkamca hareketlerle sevgi göstermek, içtenlik taşımasa bile bütün bunlar, yavaş yavaş, insanı gerçek sevgiye alıştıran birer etkendirler. Daha başka ifadeyle, kibir gibi, bencillik gibi, ululanmak gibi nefsanî olayların arkasında sevgi intikalinin, sevgi aktarışının olmadığını görüyoruz.

Eğer varlık gerçekten direncini azaltmış, sevgi enerjisini kendi

bünyesine alabilmiş olsaydı, o enerjinin o bünyede meydana getireceği yüksek seviyeli değişiklikler, onun için mukadder olurdu. Bugün insanların kibir, bencillik, nadanlık, merhametsizlik gibi hor gördüğü, beğenmediği olaylar ortaya çıkmazdı. Eğer çıkıyorsa, bu yine sevgi enerjisinin alınıp fakat büyük bir direnç gösterilerek bünyede muhafaza edilmesinden doğuyor.

Kendini ve Başkasını Sevmek

KENDİNİ sevmek, almak ihtiyacından, sahip olmak, her şeye malik olmak ihtiyacından doğar. Bu, negatif bir yönelmedir ve kainat içerisinde buna, dışıl prensibin işleyişi denir. Yani dışıl prensibe sahip olan negatif yönde gelişir, hep almak ihtiyacındadır. Bunun diğer bir ismi, kendini sevmektir.

Başkasını sevmek, vermek ihtiyacından doğar. Pozitif yönelmedir ve eril prensibin işleyişidir. Dolayısıyla "sevgi ahlakı" kapsamında en az iki türlü sevgi vardır: Bunun bir tanesi diğerkamca sevgidir; pozitif, verici sevgidir. Diğeri de, bencil sevgidir; alıcı sevgidir, almak için sever.

Sevgi-direnç ilişkisinde de üç türlü sevgi vardır:

1- Aldığı kadar vermeyenler:

Bunlar bencil, çıkarıcı sevgiyi uygulurlar. Dirençleri çok fazladır.

2- Aldığı kadar verenler:

Bunlar sevgi tacirleridir. Orta dirençli varlıklardır. Ne alırlarsa, onu verirler. Hiçbir şey almazlarsa, hiçbir şey vermezler.

3- Aldığından fazlasını verenler:

Bunlar diğerkam sevgiyi yaşarlar.

Dirençleri çok azalmış varlıklardır. Aldığından fazlasını verirler. Dirençleri az olduğu için hayatın çeşitli dönemlerinde kendilerinde sevgi enerjisi birikimi artmıştır, üstelik kendileri de üretmektedirler. O halde bir alıp, üç verebilirler.

Aile, toplum ve millet olarak yaşayıp, insanların, sevgi gücünü çekmeyi ve bunu yansıtmalarını öğrenmelerine vesiledir. Sevgi ihtiyacı tatmin edilmez, nakledilmezse dengesizlikler, bunalımlar, stresler doğar. Bu, bütün

birtakım yan arızalar ortaya çıkar. Kendine güvensizlik, aşağılık duygusu, sadistlik, nefret, kendi içine kapanma gibi birtakım problemler ortaya çıkabilir. Daha aile yuvasındayken sevgi enerjisini almayı, kendi varlığında tutmayı, çoğaltmayı öğretmek, yavaş yavaş çocuğun gelişmesini sağlamalıdır. Önce çıkarıcı bir sevgiyi, ondan sonra sevgi tacirliğini öğretmek, daha sonra da diğerkam sevgiyi çocuğa öğretmek lazımdır. Zaten çocukların gelişimi genellikle böyledir.

bir toplumu kapsayabildiği gibi, her ferdi, her aileyi, her grubu da kapsayabilir.

Daha ziyade psişik ve nevroitik mahiyette bulunan bir yığın rahatsızlığın temelinde sevgisizlik yatar. Sevgisiz olarak yetişmiş, sevginin nasıl alınıp verileceği öğretilmemiş veya karşısına bu imkan çıkarılmamış varlıklarda, sevgisizlikten doğan

Varlıklardan bahsederken, sadece insan varlığını değil, hayvan ve bitkileri de kastediyoruz. Hayvanlar ve bitkiler arasında acaba bir iletişim var mıdır? Elbette vardır. Hayvanlar arasında sevgi iletişiminden doğan koruma ve fedakarlık örneklerinin sayısı çoktur. Hayvanların birbirine karşı gösterdikleri fedakarlık ve koruma, içgüdü ismiyle anılmış olsa da, esasında

büyük bir sevginin A, B, C'sini tezahür ettiriyor. Sevginin A, B, C'si içgüdüselidir. Bunu sadece hayvanlara atfedemeyiz. Çünkü insanların da çoğunun sevgisinin başlangıcı içgüdüselidir. Bazen anne-evlat arasındaki sevgilerin büyük bir kısmında bu içgüdüsel sevgi dahi tezahür etmeyebiliyor. Yavrusunu öldüren, yavrusunu satan, bir cami avlusuna bırakıp giden anne yok mudur? Bir güvercinin yapmayacağı şeyi insan yapabiliyor. Hiçbir kuş, yavrusunu yuvadan aşağı atmaz; ta ki uçuş zamanı gelinceye kadar. Bu da zaten atmak değil, onu uçmaya alıştırmak içindir, ilk harekettir. Leylek yavrusunu yuvasından atar ama uçuşu için.

Bitkiler arasında acaba durum nedir? Bitkiler birbirini sever mi? Bitkiler bitki olmayan canlıları sever mi? Sever. Özellikle bitkiler daha da hassastırlar. Çünkü *Bitkilerin Gizli Yaşamı* isimli kitapta ifade edildiği gibi ve bugün de hala büyük çalışmalar halinde sürdürülen, bitkiler arasında "Baxter Etkisi" olarak bilinen mükemmel bir telepatik alışveriş mevcuttur. Yani birbirinden hoşlanan-hoşlanmayan bitkiler, bitkilerin hayvanlara karşı tezahürleri, bitkilerin insanlara karşı tezahürleri bilinen hususlardır.

Demek ki sevgi evrenseldir, her yerdedir, her bünyenin içerisinde. Atomun da, insanın da içerisinde; bütün kainatı sarmıştır. Bu genel çekim, yani tanrılık cezbe her yerde mevcuttur. Her şeyi kendi kudretli eli içerisinde tutan bu güç, sevgi ismini verdiğimiz güçtür. Yoksa kavram olarak düşündüğümüz sevgi değildir.

İnsanlardaki doğa, hayvan ve bitki sevgisinin asıl sebeplerinden biri şudur: Bitkiyi bitkiye, bitkiyi hayvana, hayvanı hayvana, hayvanı doğaya ve bütün bunlarla beraber daha şuurulu olan insana bağlayan bir bağ olması lazımdır. Bu sadece görgül bir mesele, yani görmekten dolayı, duyularla hissetmekten gelen bir birleşme, bir tabii kaynaşma değildir. Bu, her varlığı kendi içinden saran bir güçtür. Doğa, bitki, hayvan ve insan ancak birbirini içten sararak yakalayabilirler.

İnsanlardaki bitki, hayvan ve doğa sevgisinin sebebi, bitki ve hayvanların sevgi enerjisini çok daha az dirençle almalarıdır. Onlar kesinlikle herhangi bir dirence sahip değiller. Dolayısıyla bizim onlara verdiğimiz sevgi, onlar tarafından çoğunlukla aynen kabul edilmektedir. Ve böylece onlardan bize saf bir sevgi aksetmektedir. Ama bu insanlar arasında mümkün olmuyor. Çünkü insanlarda direnç var; bitki ve hayvanlarda ise yoktur. Neyse odurlar. Alıyor ve veriyorlar. Dolayısıyla insanların bugün bitki ve hayvan beslemeye karşı, doğaya karşı maydana gelen sevgi artışının sebebi, bitki ve hayvanların sevgi enerjisini çok daha az rezistansla almaları ve vermeleridir.

Gerçekten insanlar insanlara sevgi vermiyor. İnsan hep menfaatle alakalı olmak üzere, belki de sürekli negatif tepkiler alıyor. Nefretler alıyor; zıt çekimler içerisinde bunalıyor. Ama ne hayvan ne de bitki insandan nefret etmiyor. Hayvan ve bitki sevgisinin çok yayılmış vaziyette olmasının sebebi bize göre işte, budur. Tek başına kedisi ile, köpeği ile, bitkileri yaşayan yüzlerce, binlerce insan bunun kanıtıdır. □

SADIKLAR PLÂNI'NDAN ALINTILAR

Tanrı Gölgesi

Celse 9, 8.7.1962

TANRI GÖLGESİ üç ana manaya gelir:

1- Kaadir olmak: Kaadir olmak, her türlü mahlukatın birbirleri ile olan her türlü münasebetini her an bilmek ve tasarruf etmektir. Fakat burada ince bir nokta vardır. Tanrı hiçbir zaman mahluku ile direkt tesirde bulunmaz. Bütün mahlukat bir yansımadan ibarettir. Bu yansıma, eskiden beri zannedildiği gibi, Tanrı'nın aksedişi değil, bilgisidir. Dolayısıyla Kaadir olmak hali, Müteal Bilgi'nin, Müteal Düşünce'den sonra aldığı şekildir. Kaadirlik mahlukatla beraber devam eder. Şunu da iyi tefrik ediniz ki: Bu Kaadir olma hali, Tanrı'nın ne bir sıfatı, ne bir ismi, ne de şöyle veyahut böyle bir halidir. Yukarıdaki biraz evvel söylediklerimiz tamamen indidir. Oradaki Kaadir hali, bütün tekevünatın ilk halini sembolize eder. Kur'an'da "Ol" emri, tekevünün ilk düşüncesinde Tanrı Gölgesi'nin yayılmasını temsil eden bir semboldür.

2- Tanrı Gölgesi: Her mahlukatın O'nun arzusu içerisinde cevlan etmesidir. Bu arzu, Kaadir olmadaki tasarrufun verdiği büyük bir hızdan doğar. Hız ise hem tekevünü, hem mahlukatı, canlı manasına kullanıyorum, idare ve taksimata ayıran Müteal Tasarruf'tur.

3- Deminki bahsettiğiniz, sizin bahsettiğiniz, Müteal Bilgi'nin, her cevherin özünde bulunan unsuri bilgi yani üç bilgi ile olan devamlı münasebeti demektir. □

cevlan: dolaşma, gidip gelme. dönüp dolaşma.

indi: bir kimsenin kendi kurduğu, kendi görüşüne dayanan, kendi yargısı.

müteal: aşkın.

tekevünat: yaratılmışlar, varlıklar.

unsur: öge, ilke, eleman. madde, esas.

Bilge Öğretmenler

*Bilginin ve Bilgeliğin Üstadı
Ergün Arıkdal'ı anarken*

Tank Arıkdal

YERYÜZÜNDEN nice bilgi ışığı taşıyıcısı bilge varlıklar gelip geçmiştir. Bunlardan birisi de kendisini çok yakından tanıma bahtiyarlığına eriştiğimiz ve 6 Ocak 1997 sabahı bedenini terk eden Hocamız Üstat Ergün Arıkdal'dır.

Kendisi hem herkes gibi hem de herkesten farklı bir hayat yaşamıştır. Tüm yaşamını ve yaşantısını Ruh'u ve Yukarısı kavramını anlamaya ve anlatmaya adanmıştır. Ve tüm hayatını da bu hedefe uygun olarak sürdürmüştür. Bu adanmışlık nedeniyle de her zaman ruhsal bilgilerle ilgili olarak yüksek seviyeli kaynaklarla temas edebilmiş ve yıllarca yüksek enerjili bilgilerin insanlığa ulaştırılmasına aracılık etmiştir. Görünen dünyasal yönünün kamuflajı altında sayısız kişinin şuurlarını açmış, onların da ruhun ışığını görebilmelerini sağlamıştır. Çok çeşitli ve kapsamlı bilgiler vererek pek çok insanları yetiştirmiştir.

Sıra dışı bir bilgi medyomu olarak başta Sadıklar Planı Tebliğleri olmak üzere, birçok ruhsal mesajın insanlığa aktarılması vazifesini tamamlamıştır. Aynı zamanda sıra dışı bir öğretmen olarak engin insan sevgisi, alçakgönüllülüğü, örnek ve ibret alınacak toleransı ve hoşgörüsü ile sayısız kişiye ruhsal hakikatleri öğretmiştir.

Üstat Doktor Bedri Ruhselman'dan emanet aldığı ruhun bilgisini tanıma ve tanıtmaya misyonunu tam anlamıyla yerine getirmiş ender inisiyelerden birisidir.

Hiç kuşku yoktur ki herkes gibi Üstat Arıkdal'a da hem sempati hem antipati duyanlar olmuştur. Seveni çok olduğu gibi eleştireni de vardır. Ama Üstat Ergün Arıkdal'ı tanıdıktan sonra onun ardından dönüp kendimize baktığımızda çok iyi anlarız ki insanlar üzerine bu kadar çok pozitif etki yaratabilmiş, bu kadar çok faydalı olmuş, insanlara bu kadar çok hizmet etmiş ve ömrünü bu uğurda feda etmiş eşine az rastlanır vazifelilerdendir. Benzeri her ileri seviyeli varlığa yapıldığı gibi, kendisini de eleştiren vefasız ve nankör insanlar olmuştur. Ama nasıl güneş balıkla sıvanamazsa Üstat Ergün Arıkdal'ın henüz daha tam da anlayışlamayan ve insanları geleceğin ışık bilgisine hazırlayan öncü bilgilerine olan ihtiyaç da her gün daha da belirginleşmektedir.

Hem medyum hem öğretmen olması nadir görülen bir özellik olup, kendisinin en farklı yönüdür. En büyük vazifesi on dört yıldan fazla bir süre Sadıklar Planı Tebliğleri'nin aktarılışına aracılık etmiş olmasıdır. En çok önem verdiği ve en çok

üzerinde durduğu konular ruhun tekamülü, şuur ve şuurculuk, makul vicdan ve vazife konularıdır.

Hayatını daima sürekli bir ruhsal sezgi altında yaşamıştır. Pek çok kereler maddiyatı elinin tersiyle itmiştir. Ruhsal çalışmalarla maddesel konuları birbirine karıştırmamaya çalışmış, ruhsal bilginin saf ve temiz kalmasına azami önem vermiştir.

Hayatı boyunca öğrettiği ve anlattığı bilgilerin büyük kısmı derlenerek kitap haline getirilmiş ve herkesin hizmetine sunulmuştur. Bugün de öğrettiği bilgiler ruhsal konulara başlayanlar için temel kaynak niteliği taşımaktadır.

Hiçbir zaman fazla tanınmaya ve ünlü olmaya çalışmamıştır. Bunun için hiçbir zaman özel bir çaba sarf etmemiştir. İleri derecede “ahde vefa” duygusuna sahip olduğundan hiçbir zaman, özellikle Üstat Dr. Ruhselman’la çelişecek, onu ve

eserlerini gölgeleyecek tutumlarda asla bulunmamıştır. Zaten aynı pınardan su içmiş varlıklara da yakışanı bu değil midir?

Sevgili Hocamız, yukarının ve ruhsal öz’ün hizmetkarı olarak yaşadın. Hepimiz için sayısız dersler içeren hayatını ruhsallığa adadın. Hayatı dengeli yaşamayı, evren ruhunun hakikat bilgilerini, birliği, sevgiyi, toleransı ve hoşgörüyü, babalığı, hocalığı senden öğrendik. Birçoğumuz senin etrafında aile kurduk, hayatlarımızı sana bağladık. Şartlar ne olursa olsun senden aldığımız bilgi ışığını söndürmeyeceğiz.

Yolun açık, ışığın bizimle olsun. □

600. Sayımızda Sizlerle Buluşurken

A. Cemal Gürsoy
BİLYAY Vakfı ve
MTİA Derneği
Yönetim Kurulları adına

BİR DERGINİN yaşaması ve hayat bulması, bu ihtiyacı oluşturan fiziksel ve ruhsal koşulların hazırlanması ile birçok yasanın birlikte çalışmasını da içerir.

Önce ruhsal yasaların işleyişine bakalım:

Bilginin bizim bilincimizde bir kavram olarak yerini alıncaya kadar geçirdiği aşamalar, meta alanı oluşturur.

Düşünme eylemi ve dile dökme çabasında şuurumuzun son sentezidir. Bilgiyi oluşturan tüm maksatlı, gayretli birikimler aşağı ve yukarı dediğimiz yasaların birlikte eş zamanlı hareket ederek, daha derindeki bir amacın maddeleşerek diğer fonksiyonlar ve planlarla birleşmesidir.

Sadece *Ruh ve Madde* Dergisi bu yukarıdaki yasa ile çalışmıyor. Diğer maddeleşmiş şuuralsal ürünler, plansal sentezler kendi süreçlerini oluşturuyor. Yaşam denilen fizik enerjinin kendini ortaya koyuşunda görev yapıyor.

Ruh ve Madde Dergisinin 50 yıllık yaşama mücadelesinde gösterdiği yaklaşım, insanlığa bu gezegenin ilksel oluşum anlarından itibaren görevleri olduğunu hatırlatmak ve Anadolu'dan seslenmektir. Ruhsal enerjinin varlıklaşarak öteki alem dediğimiz geniş, derin maksatlı dünyaların çalışma alanlarına dönüştürmesidir.

Peki, şimdiye kadar nasıl yapıldı? Batı'daki örnekleri tarih olarak daha eski kayıtlar düşmüş olmasına rağmen, ilk ruhsallık belgelerine bakarak Mu'ya, Hermetik kayıtlara kadar gidebiliriz. Elbette ki Platon'nun Batı medeniyetindeki metafizik olgunun yerini almasını ayrı tutmak gerek.

Platon, burada öğrendiklerimizi, yaşadıklarımızı öte alemde de yapmaya devam ettiğimizi söylüyordu. Özet olarak, sonsuzluk içinde biz bu izleri plansal olarak yapmaya devam ediyoruz.

Gelmek istediğimiz yer ruhçuluğun kendini Batı'daki ilk ortaya koyuşundan sonra, üstat Bedri Ruhselman'ın yeni ruhçuluğa soluk vermesi; evrimsel koşullarda, Anadolu coğrafyasından niçin böyle bir ürün çıkararak sentezleneceğini başlatması; anlamların tekamül süreçlerini

aydınlatması; birleştirici bilginin herkese anlatılabilir olması; Yeni Çağ insanlarına ruhsal hiyerarşi mekanizmalarını anlatılmasıdır.

İşte bu ihtiyaçlar, dergiyi canlı tutan, yürümesini, yol almasını sağlayan ilkeler ve amaçları oluşturmuştur. Birçok saygı ile emektar varlığın katkılarından sonra, Üstat Ergün Arıkdal gerçeğin rotasına yeni hedefler ve anlamlar yükleyerek aldığı bayrağı bu günlere taşıyıp *Ruh ve Madde* ailesine teslim etmiştir.

Üstadın sürüklediği amaçların genç kalması ve yeni sentezler oluşturarak devam etmesi ruhsal geleneğin kendi doğasıdır.

Ruhçuluk, binlerce yıldır çok derin korkularımızın, sonsuzluğun cevaplarını her realiteye uyacak şekilde

yazıp, çizip anlatmaya devam etmiştir. Yeni Çağda bu kavramların da biçimsel sunuşları değişebilir. Adı aynı olmayabilir ama özü asla değişmez.

Ait olduğu yasalar ve ilkeler kendini ortaya koymada yeni diller kullanabilir. Asla birlikten bir olanın dilinin anlatmak vazgeçmez. 600. sayı birçok zorluklarla beraber, Dünya'nın, insanımızın uyanışında kendi coğrafyasındaki biricik görevini yapmaya devam ediyor. Görünen fenomenlerden, yeni şuarsal olan çalışmalarına kadar ihtiyaç duyduğumuz her alandaki son gelişmelerle beraber gerçek gündemi oluşturup yaşamaya devam ediyoruz; yansımalar gerçek ile buluşuncaya kadar... □

“Cihanı saran büyük kudret her zaman ve herkesin gözü önünde ve açık bir şekilde tezahür etmez. Büyük kudretler, kendi vüsâtlarına uygun bir şekilde çok evvelden hazırlanmış bir intizamla ağır ağır ve tam zamanında müessir olacak bir surette hareket ederler. İşte bu betaattır ki insanların gözünden bu büyük kudreti her an saklar ve onu görmeyen gözlere karşı kalın bir perde ile örter. Bunların anî tesirlerinin dünyanızda hiçbir zaman, hiçbir varlık tarafından müşahade edilmesine imkân yoktur. Her attığınız adımın sizi büyük bir kudrete doğru sevk etmekte olduğuna, hayatınızın en büyük saadet ve kederinin izlendirdiği bir yolda sizi hazırlayıcı bir noktaya doğru sürüklemekte olduğuna inanınız.”

“İşte tekâmüle doğru giden varlıklarda görülen düşünce ve uygunluk eserleri, bu büyük kudretlerin hareket tarzlarına yaklaşmakta olduğunu gösterir. İnsanlar, kendi hareketlerinin her safhasında ileride karşılaştıkları vakalar için, kendi mukadderlerine birer çizgi çekmektedirler. Bunun için, bütün varlıklar, işlerini, Allah'a sığınarak, en doğruyu düşünerek, en güzeli seçerek ifa etmekle mükelleftirler. Bunun dışında neticedeki vukuatın, artık onları elinde değil, kendi plânları icabında aranması lüzumu meydana çıkar. Siz de işlerinizi geri bırakmamak, aceleden sakınmak, sonunda da evvellere istinad eden noktaları aramak, onu bulmaya imkân olmasa bile mukadderin tecellisini kabul etmek durumundasınız.”

Varlık: KADRİ, 22 Ocak 1951

Ruh ve Madde Dergisi 50 Yaşında!

Ruhçu Bilgi

RUHÇU BİLGİ, evreni ve varlıkları araştıran, evren-insan arasındaki ahengi ve işleyen yasaları bulmaya, anlamaya ve uygulamaya çalışan bir bilgi sistemi ve gerçeği araştırma yöntemidir. Dünya üzerinde etki alanını hızla genişleten ruhçuluk ekolü, tüm araştırmalarında hem ruhu, hem de maddeyi kendi değerleri ölçüsünde bir araya getirerek, ahenkli bir bilgi sistemini sentezleyerek insanların hem kendilerini, hem de hayatı bir bütün halinde kavramalarını sağlayacak yepyeni bir anlayış oluşturmuştur. Felsefi olarak kozmoloji (evrenbilim), ontoloji (varlıkbilim) ve etikle (ahlak) ilgilenir. Deneysel ve bilimsel yönüyle parapsikoloji, duyular dışı algılamalar, ipnoz, telkin, manyetizma gibi konularla ilgilenir. Araştırmalar yapar.

Üstat Dr. Bedri Ruhselman tarafından kurulan “Metapsişik Tetkikler ve İlmi Araştırmalar Derneği” İnsanlığa hizmete 1950 yılında başladı. O günlerden bu günlere gelen bu merkez, faaliyetlerini halen sürdürmektedir. 2010 yılında ise ülkemizdeki eski tabiri ile “Neo-Spiritüalizm”, günümüz tabiri ile “Yeni Ruhçuluk” ekolü 60 yaşına basmış olmaktadır.

60 yıldır bir bilgi odağı olarak; bir hayat yolu olarak, bu yolda yürümek isteyen herkese ruhsallığı ve ruhsal yasaları tanıtmaya çalışan Metapsişik Tetkikler ve İlmi Araştırmalar Derneği, aktardığı ruhsal bilgilerle, bu yasaları herkesin kendi zihin ve vicdan seviyesine, yani şuursal bütünlüğüne göre uygulamasını temin etmeye çalışmaktadır.

60 yıldır güçlü, sade ve emin adımlarla ilerleyen bu bilgi meşalesi yanmaya devam ediyor. Işığının parlaklığı gün be gün artıyor. Görünen-görünmeyen sayısız ışık işçisi bilginin kendi payına düşen kısmını alıyor, işliyor, yayıyor...

RUH ve MADDE

Şubat, 1960

Cilt: 1

Sayı: 1

İÇİNDEKİLER

Sevgili Okuyucular	<i>Ruh ve Madde</i>	1
Gördüklerimiz ve Ötesi	<i>Dr. Refet Kayserilioğlu</i>	2
Görünen Ruhlar	<i>Two Worlds'den</i>	4
Kör, Fakat Görüyor	<i>La Revue Spirite'den</i>	6
Psikosomatik Hastalıklar	<i>Dr. G. A.</i>	8
Ruh Var mıdır?	<i>R. Kayserilioğlu</i>	10
Hakikat İncileri		12
İstirap ve Bilgi	<i>Hazım Akalın</i>	13
Tahakkuk Etmis Tarihi Rüyalara	<i>Tahsin Ünal</i>	14
Duke Üniversitesindeki Simposium		15
Üçüncü Defa Dünyaya Gelen Kız	<i>Two World'sden</i>	16
Eski Büyük Kehanetler	<i>Psychic Observer'den</i>	18
Büyük Ruhlarla Bir Mesaj		20
Mürat	<i>M. Fahri Öğretici</i>	22
Acı Bir Hâtrâ (Hikâye)	<i>R. K.</i>	24
Bazı Tabirlerin Mânaları		31

Fiyat: 150 Kurustur.

RUH ve MADDE

TÜRKİYE METAFİZİK TETKİKLER VE İLMİ ARAŞTIRMALAR CEMİYETİ ORGANİDİR.

Şubat, 1980 Sayı: 1
Cilt: 1

Cemiyet adına
Şahip ve nam işlerini
İfaiye idare eden
Mesul Müdür:
Dr. Hefet Kayserilioğlu

İdarehane: Takım, Hı-
rasiyiler, Hıllırcu Çık-
man, Şimşöl Ap. 14/2

Baskı ve dağıtım yer
İstanbul Matbaası

Haberleşmeler:

Elya Kayserilioğlu
Hüsnü Akalın
Feridun Tepekçy
Sual Tahsuz
Nüseyyâ Emsen
Abidin Kayserilioğlu
Tahsin Ünal
Ahmet Kayserilioğlu
Ergün Arıkdal
Esver Öçerman
M. Fahri Öğretici
Günhan Arıcan
Beha Eroğlu

Resim ve Başlıklar:

Lâle Gizer

Abone ücreti:

Türk 15 liras

YIATI: 100 KURUŞ

Haberleşme ve abone
adres:

Ruh ve Madde, P.K. 790
İstanbul

Telefon: 44 27 53
(15 - 19 arası)

Sevgili Okuyucular

DERGİ NİÇİN ÇIKIYOR: Türkiye Metafizik Tetkikler ve İlmi Araştırmalar Cemiyeti, sizlere ruhi yönden hizmet edebilmek gayesini tahakkuk ettirmek için bu dergiyi istifadenize sunmaktadır.

RUH ve MADDE'nin çıkışı kademeli bir seyir takip etmiştir. Beş ay bölün tarzında çıkmış, bugün derli toplu bir dergi halinde umuma arz edilmiştir.

RUH' ve MADDE, insanda görünen kaba, maddi kudretlerden başka, ilk anda görünmeyen ve çok üstün bir karakter arzeden bir takım ruhi kudretlerin bulunduğunu misalleri ve ilmi delilleri ile göstermeğe çalışacaktır. Çimikü insan bu ruhi kudretleri ile bir varlıktır, bir şahsiyettir, ve bu kudretleriyle ölümden sonra, bedenden ayrı olarak gene vardır. İnsan yalnız başına, toplundan ayrı olarak ele alırsa hiç bir şey ifade etmez. İnsanı etrafındaki topluma, kendisinden aşağı bir takım canlılara, kendisinden yukarı kademe, kademe yükselen idareci varlıklara ve ilâhî plânlara bağlayan milyonlarca tesirler vardır. Bu tesirlerin düzenli ve şuurlu olarak bir araya gelmesiyle insan var olmaktadır. Bu tesirlerin bir an kesildiği düşünülse değil insan, bir, tek zerresi bile ortada kalmaz. İşte insanı, yani kendimizi en iyi bir tarzda anlamamız ancak onu bu tesirler karşısında ve içinde olarak tetkik etmekte olur. **RUH ve MADDE** size bu yönde yardımcı olmağa çalışacaktır.

Bir takım hayati sorular vardır ki asırlar boyu insanlık bunların cevabını bulmağa çalışmıştır. Neden varız? Niçin dünyada yaşıyoruz? Niçin ölüyoruz? Gayemiz bu dünyada daha üstün durumlara ulaşmaksa, neden bunları bir gün terkedip gidiyoruz? Gaye bu dünya değilse çekilen bunca sıkıntılar niçindir? Ölümden sonra gene yaşamakta devam ediyor muyuz? Tekrar dünyaya geliyor muyuz? Öbür dünya, ahiret dediğimiz yer nasıl bir yerdir? Orada azap veya saadet diye bir şey var mıdır? İşte **RUH ve MADDE** bu soruların cevabını bulmakta sizlere yardımcı olmak emelindedir.

RUH ve MADDE'yi hazırlayanların bir otoritellik lûdîası yoktur. Onlar size bir takım hakikatleri ispat etmek ve inandırmak emelinde değillerdir. Gayeleri yalnız, gördükleri, müşahade ettiklerini, doğruluğuna şüphesiz olarak inandıkları bir takım realiteleri tetkikinize arz etmektir.

(Devamı 22 nci sayfa)

Sevgili Okuyucular

(Baş tarafı 1 inci sayfada)

RUH ve MADDE bu vazifelerini yaparken hiç bir dinin, mezhebin, teozofik ve tasavvufi bir ekolün veya bir takım sistemlerin müdafisi olmayacaktır. Bunların muarızını da değildir. Dedüğümüz gibi gaye hâdiseleri ilmi hâliyetleriyle müşahade ve tetkikimize arzettir.

NEDEN RUH ve MADDE: İnsan ruh ve madde birtliğinden doğan bir bütündür. Artık bugün herşeyi ruha bağlayıp maddeyi bir gölge telâkiki eden mistik görüş veya herşeyi maddede arayıp insanı bir makine gibi telâkiki eden ve bir ruhu inkâr eden materyalist görüş iflâs etmiştir. Artık insanlar maddenin ötesinde bir takım üstün tesirlerin bulunduğu sezmeğe ve görmeğe başlamışlardır. Bu görüşün çok ufak bir adımı tıpta psiko-somatik hastahıkların anlaşılmasına yol açmıştır. Hiç şüphesiz insanı ruh ve maddeden müteşekkül bir bütün olarak ele alan görüş yeni yeni müşahadelerde kuvvet buldukça ilmin, tababetin, insanlığın çehresi çok değişecek, hakiki olgunluğunu bulacaktır. Bu demek değildir ki bugünkü bilgilerimiz iflâs edecek. Hayır, bilâkis bilgilerimiz daha sür'atli bir inkişafa ulaşacak, hakiki değerini ve yerini o zaman bulacaktır. İnsanlığın hiç bir devirde olmayan bugünkü sür'atli inkişafa, bilginin karasıkları aydınlatmak yolundaki bugünkü hızlı yürüyüşü bunun açık delilleridir.

RUH ve MADDE'de BULACAKLARINIZ: Bu dergide başta gayet enteresan olan spiritlek, metapsizik veya parapsikolojik hâdiseler ve onların açık ilmi izahları olmak üzere sosyolojik, psikolojik, tıbbi, kültürel mevzular yer alacaktır. Ayrıca bütün dünya neşriyatında yer alan ve sevginin, feragatin, fedakârlığın, dürüstlüğün, başkalarına hizmetin, tek kelime ile hakiki insanlığın değerini tebarüz ettiren değerli yazılar, fıkralar ve hikâyeler iltibas edilecektir.

RUH ve MADDE'yi siyaset ve ticaretle alakası olmayan bir cemiyet çıkarmaktadır. Bu mecmuanın çıkmasında vazifeli olanların bundan edindikleri veya beledikleri herhangi maddi bir menfaat yoktur ve olamaz. Onların gayeleri sadece size hizmet ettiklerini, faydalı olduklarını, bu dünya yolculuğunda kendilerinden beklenen insani vazifeyi hakikaten yapabildiklerini görmek ve bunun sonsuz hazzına ulaşmaktır. Bu büyük ve müşkül vazifelerinde kendilerine yardımcı olan ve olacak bulunan muhterem zevata ve muhterem müesseselere samimi teşekkürlerini arz ederler.

En derin sevgilerimizle
RUH ve MADDE

- RUH ve MADDE'yi abone olarak ve ilân vererek destekleyiniz.
- RUH ve MADDE sizlere hizmet etmek için çıkan, sizin derginizdir.
- RUH ve MADDE'de bütün ruhi ihtiyaçlarınızın cevaplarını bulacaksınız.
- RUH ve MADDE sizin samimi alâkanıza güvenmektedir.

Ruh ve Madde Dergisinin Yayınlanışı

RUH VE MADDE Dergisi ilk beş ayı Bülten tarzında çıktıktan sonra Şubat 1960'da ilk kez dergi olarak okuyucusuyla buluştu.

Ruh ve Madde Dergisinin ilk yayınlanmış öyküsünü, Üstat Ergün Arıkdal şöyle anlatır:

Üstat Bedri Ruhselman derginin ilk sayısını gördü. Çünkü biz 1959'un Aralık ayında çıkarttık. 1., 2. sayısını gördü, hatta Şubat'ı da gördü, O'nun da tecrübesi var tabii, Ruh ve Kainat'tan. İnşallah, demiş, devam ettirirler. Ben de çıkarttım ama benimki 18 sayıda bitti, olmadı, yani bu memleketi bunu kabul ettiremedim yahut memleketin durumu buna müsait değildi, inşallah, sizin devam eder, demişti. Bu bakımdan Refet Kayserilioğlu'nun hakkı yenmez. O dergiyi büyük bir cesaretle çıkartmak kolay değildir. Çünkü biz daha evvel 1958'in sonunda, 1959'da teksir yayını yapıyorduk. Ruh ve Madde teksir yayımları olarak çıkıyordu. Artık sekiz sayfa, on sayfa ne basabiliyorsak, ne yazabiliyorsak. Daha da kötü, bir tane teksir makinamız vardı. Onu da Bedri Bey hediye etmiş. Onu kendisi kullanırmış, bırakmış. Alın, demiş, bunu götürün siz kullanın. Elli tane filan basıyoruz, yirmi tanesini kendimiz alıyoruz, otuz tanesini de gelenlere satıyoruz. Bir yere götürdüğümüz filan yok. Teksir yayını yani. Sadece önü düzeltilmiş. İlk yazısını da onun Mehmet Fahri (Öğretici) yazmıştı, kalemlerle. Teknik ressam olduğu için o işlerden iyi anlıyordu. Ruh ve Madde Dergisi şeklinde yazmıştı. Sonra o dergiye dönüştü. Dergi şeklinde çıkaralım dedik. Haydi bakalım davranın dedik. Hiç unutmuyorum, ben ancak 5 lira verebilmişim. 5 lira büyük para. O

zamanlar 50 kuruş 100 kuruş çok iyi para. 5 lira verebildim. Zaten toplana toplana 30 lira toplanabildi hepsi. 30 lirayla ilk dergiyi, zannediyorum bir 30 lira da kendisi verdi cebinden Refet Bey. Ondan sonra iki sene de öyle yürüdü. Hangi 18 sayı, hangi 58 sayı. O zamandan bu zamana başladı, devam etti geliyor.

Yurdumuzdaki Ruhçuluk ekolü, *Ruh ve Madde Dergisi* aracılığı ile günümüz insanını, olabildiğince pozitif eylem ve yaşam biçimlerine yönlendirmeyi hedefliyor. Vazifenin aslı, maddeye değil ruha hizmettir. Amaç, madde bizim üzerimizde hakimiyet kurmadan onu geliştirebilmektir. Maddenin bizim üzerimizdeki etkisini azaltmanın tek

yolu da Ruhsal Kanunlara uygun bir yaşayışı esas almaktır. Vazife, yani bütün var olmuş olanların temel Kozmik Görevi, saklı halde bulunan ve hiç tükenmeyecek olan “Sonsuz Bilgi”yi uygulama ve uygulatma görevidir. İnsan doğumla ölüm arasında yanıp sönen bir ışık değildir. Yaşamın görünenin ardında bir de görünmeyen amacı vardır. İnsan, aslında kendini sürekli olarak bir idrakten ötekine yönlendiren ruhsal ve fiziksel enerji bütünüdür. Varlık her an yeni bir şey öğrenerek ve idrak ederek, evrenin sürekli gelişim ve yenileşim sürecine, şuur alanları ve uygulamaya koyduğu bilgi oranında gelişerek katılır. Yani dünya yaşamının bir amacı da insan davranışlarının şuurlu hale getirilmesidir.

İlişkilerinde denge kurmayı öğrenen insan, evren ahengine uygun davranır. Ve sürekli bozulan dengelere, kendisi tarafından yeni dengelerle yanıt verir. Negatif etkileri pozitifte çevirmek evrensel uyuma, dengeye ve bilgilenmeye de hizmet etmek demektir. İşte, insanlık vazifesinin bir gereği olarak *Ruh ve Madde* Dergisi tam 50 yıldır, bitip tükenmeyen bir enerjiyle, vazifesini bir gün bile aksatmadan ülkemiz insanına ruhsal hakikatleri anlatmaya ve sonsuz tekamül yolunda yardım etmeye çalışmaktadır.

MTİA Derneğinin 1960 yılından beri aylık olarak yayınladığı, ruhsal konuları içeren *Ruh ve Madde* Dergisi, ülkemiz insanına sade, objektif, tarafsız, tutarlı ve bilimsel bir yaklaşımla ruhsallık, ruhsal dünya, psişik yetenekler, parapsikoloji, tekrardoğuş, kendini tanıma, medyonomik çalışmalar, evrende zeki hayat, alternatif tedavi

yöntemleri, şuur araştırmaları gibi pek çok konuda bilgi ulaşturmada öncü olmuş, hem ülkemizdeki hem dünya üzerindeki araştırma ve fenomenlerden haberler vermiştir.

İlk sayısı üçüncü hamur kağıda basılı, 150 kuruş fiyatında olan, otuz iki sayfadan ibaret ruhsal bilgi meşalesi Derginiz, o günden bugüne aydınlatıcılık ve yol göstericilik hizmetini bir gün dahi aksatmadı, aksatmayacak. *Ruh ve Madde* Dergisi bu asli görevini BİLİYAY Vakfının yayın organı olarak sürdürmektedir.

İnsanlığı yozlaşmadan kurtaracak, ruhsal bilgiyle bilimi barıştıracak, her kültür düzeyindeki insana hitap edecek yeni yayınlara, yeni kitaplara gereksinim ise her geçen gün artıyor. Bildiklerinin artık kendisini tatmin etmediğini anlayan büyük kitleler sordukları sorulara yanıt aramaya devam ediyorlar. *Ruh ve Madde* Yayınlarının bu sürece olan katkısını daha iyi anlayabilmek için ele aldığı bazı konuları gözden geçirelim:

- * Ruh, yaratılış, tekamül, şuurlanmak gibi her varlığı ilgilendiren konuları öncelikle ele alır.
- * İnsanın yaşam amacı nedir? Ben kimim, nereden geldim, nereye gidiyorum, sorularının yanıtları nelerdir?
- * Bir uygulamalı bilim dalı olan parapsikoloji, psi enerjisi ve psişik yetenekler, derken neler anlatmaktadır? Telepati, durugörü, duruşiti, telekinezi, levitasyon gibi psişik yetenekler nasıl açıklanır?
- * Kendini tanıma, kendini bilme, iç özgürlük, farkındalık konularıyla ilgili pratik ve teorik bilgilerin insanın yaratıcı gücünü harekete

geçirecek ve yaşamı daha anlamlı hale getirecek Yaratıcı İmgeleme Gücünün doğru metotlarla kullanımı.

- * Tekrardoğuşla ilgili tüm dünya üzerindeki geniş bilimsel araştırmaların sonuçları ve haberler.
- * Ruhsal aktüalite konuları, ruhsal tecrübeler geçiren insanların anıları.
- * Ölüm, ötealem ve ölümden sonraki yaşamla ilgili ruhsal ve bilimsel deneyimler.
- * Tebliğler ve medyomlukla ilgili temel bilgiler. İpnotizm ve manyetizmin varlık gelişimine katkısı.
- * Evrende zeki yaşamla ilgili elde edilen makaleler, yazılar, açıklamalar. UFO aktüalite (UFO gözlemi yaşanan kişilerin aktarımları).
- * Tüm felsefelerle ruhsal eğitim sistemlerinin karşılaştırmalı olarak incelenmesi.
- * Ruhsallıkla bilim arasında köprüler kuran bilim adamlarının bilimsel görüşleri, makaleleri.
- * Kayıp uygarlıklar, ezoterik konular ve geleceğe ait kehanetlerle ilgili konular.

Ve daha sayamadığımız, insanı kendi kökeninden yakalayıp kendine gösteren yalın, güçlü, hümanistik nice konular...

Ruh ve Madde Dergisinin tam 50 cilde ulaşan sayıları ruhsal konular hakkında gerçekten eşsiz bir bilgi hazinesidir.

Derginin tüm araştırma, yazı hazırlama, çeviri, dizgi, tashih, mizanpaj ve montaj çalışmaları Dernek ve Vakıf üyeleri tarafından yapılmaktadır.

Ruh ve Madde Dergisi okuyucuya sunulmadan çok önce baskıya hazır

hale geliyor. Biri bitmeden, bir sonraki ayın dergisinin çalışmaları başlıyor. İlk ateşini vicdan kanalından alan, insan sevgisiyle ve fedakarlık anlayışıyla bezenen bu yoğun tempo tam 50 yıldır sürüp gidiyor.

50 yıl önce yakılan bilgi meşalesi, elden ele ışığını aktarmaya devam ediyor. Bilgi meşalesinin elden ele aktarılmasında görev alan tüm yol arkadaşlarımıza gönülden teşekkürü borç biliyor, şükranlarımızı sunuyoruz.

Kendini sorgulamaktan ve tanımaktan korkmayan insanların yaşamlarında büyük değişimler gerçekleşir ve HAKİKAT’i daha aydınlık ve parlak bir ışık altında görürler. Ve yaşam onları bir dönemeçle karşı karşıya getirir. Böylesine büyük uyanışların ve dönemeçlerin ardında “Ruhsal Bilgi Kapıları” vardır. Ve bazen bu ruhsal bilgi kapıları tek bir *Ruh ve Madde* Dergisiyle tanışarak da açılabilir. Değişimi ve yenilenmeyi istemekten ürkmemek gerekir. Değişim kendimize olan güvenimizi artırır. Ashında her insan kendi kendinin hem öğretmeni hem de öğrencisidir. Bilge İnsan, bilen ve bildiğini uygulayabilen insandır. Yeryüzüne doğan herkes esasında “Bilge Kişi” olmaya adaydır. Bilen ve bildiğini uygulayan kişiler olmak için Ruh’un Bilgisine muhtacız. Ruh’un Bilgisi, bilginin kaynağından aktarılır. Bilginin kaynağına ulaşanlara ne mutlu...

Ruh ve Madde Yayınlarının İlk Kitabını Yayınlaması

GÜNÜMÜZDE yüzü aşkın kitapla ruhsal bilgi, kültür ve eğitim

konusunda eserler veren Ruh ve Madde Yayınlarının ilk kitabının yayınlanışının öyküsü, bir hizmet ve vazife kadrosunun tüm zorluklarını gözler önüne seren örneklerle doludur. İlk günlerin ve ilk kuruluşun tüm zorluklarını yaşayanları sevgi, saygı ve rahmetle anarken, anlatımı tekrar Üstat Ergün Arıkdal'ın anılarına bırakıyoruz:

İlk kitabımız da teksir olarak çıktı. O da çok enteresandır. Derneğin kurucularından Suat Plevne ağabeyimiz vardı, gayet kültürlü, esaslı bir insan. Bedri Bey'in çok eski arkadaşı. Ta Ankara'lardan. Sene 1965, 66 veya 67 olmadan, o sıralarda. Suat Bey geldi bize. Bizim bütün uzay hakkında veya dış uzaylı varlıklar hakkındaki bilgimiz, Ruh ve Kainat'taki "her yer meskundur" bahsi ve orada bir tebliğdeki bilgiyle sınırlıdır. Yani prensip

olarak diyoruz ki Dünya'nın dışında da canlılar vardır. Ama başka hiçbir ilişkimiz yoktu. Bu kadar idi bilgimiz. Dalmamışız hiçbir şeyin içerisine.

Suat Plevne ağabey geldi, bir konferans verdi. İlk defa biz uçan daireler hakkında bilgi edindik. Feleğimiz şaştı. Bu adam boşuna konuşmaz. Ondan sonra biz balıklama bu işin içine daldık. Meğer onda çok güzel Fransızca kitaplar varmış. Onları aldık. Şudur budur. Biz şöyle bir bayağı araştırma yaptık. Çıktı ortaya, bayağı bir şeyler var. En azından George Adamski'yi tanıdık. Kim ne yapmış, kim ne etmiş ve bu sırada dergide de bazı şeyler yayınlamaya başladık. O sıralarda Refet Bey Dernekten ayrılmıştı. O, 1964'ten sonra Ruh Dünyası dergisini çıkartmaya başladı, onlar arada sırada yazıyorlardı bunu. Ruh Dünyası ciltlerini iki cilt getirdiler, okuduk, iki günde bitirdim hepsini. Sonra bu sefer dedik ki Suat Ağabey'e, "Ağabey, gel bir anlat bakalım şunu bize, bir de senin ağzından dinleyelim." Yani ne demek istiyor bunlar, neyin nesidir? Evet, biz meskun dünyaların çok olduğunu biliyoruz, kabul ediyoruz ama bu nasıl bir şey? Ondan sonra geldi anlattı bize bir güzel.

İşte, yardım yardımı çağırıyor. Onun bir arkadaşı var. Bu sıralarda da Erich von Däniken isimli bir Alman yazar -daha Türkiye'de hiç kimse bilmiyor- İsviçre'de Die Weltwoche diye bir dergi çıkıyor. O zat, fevkalade Almanca bilen birisi. Kendisi kimya mühendisi, okulda da daha gençken talebeyken kimya hocaları var: Aster. Onun meccanen mütercimliğini yapmış derste. Hem öğrenci hem de asistan gibi yardım ediyor. O derecede Almancaya muktedir. Okuyor. İsviçre'de çıkıyor mahalli bir dergi: Weltwoche. Bunu Suat Bey'e söylüyor. Diyor ki: "Yahu Suat, bak sen böyle şeylerle meşgulsün, şimdi adamın biri çıktı. Dünya'da kalıntılardan bahsediyor, bilmem

nelerden bahsediyor.” Bunu görünce Suat Beyin kulakları dikiliyor. Yahu diyor, şunu getirsene bir bakalım seninle bu konuya. Ertesi hafta okuyorlar, çok güzel. Bunu açtı bana böyle böyle. Dedi ne yapalım? Dedim, vallahi biz yararlanmak isteriz bundan ama bizde Almanca bilen yok. Dedi ben ona söylerim. O dedi okurken yazar Türkçesini. Hay Allah razı olsun. Eski Türkçe. Adam yani Almancayı okuyor, yazıyor böyle. Çevirmek diye bir şey yok adamda.

Ve İlahlar Kozmonotlar mıydı? diye bizde ilk teksir yayını çıktı. 90 küsur sayfa. Bizde yaşlı bir hanım arkadaşımız vardı, Sadiye (Korates) Hanım. Eski Türkçe biliyordu o, eski edebiyatçılardan, yani Türkoloji okumuş, oradan eski Türkçe geliyordu. Sadiye Hanım hemen onu yeni Türkçeye çeviriyor, bir taraftan da biz daktilo ediyoruz bunları. Ve İlahlar Kozmonotlar mıydı? ismiyle. Böyle bir sorular sorarak başlıyor. “İlahlar

Ruh ve Madde Yayınlarının ilk teksir yayını.

Kozmonotlar mıydı?” diye giriyor. Biz bunu kitap başlığı yaptık. Hemen akabinde teksir olarak yayınladık. Ondan evvel başka teksir yayınları da vardı, medyomluk falan işte, onları yapmıştık.

von Däniken'i biz biliyoruz, başka kimse bilmiyor yeryüzünde. Ve nasıl satıldı o, nasıl kapış kapış gitti, biz onu iki üç defa bastık ondan sonra, teksir olarak. Ve sonradan işte, von Däniken'in kitapları çıkmaya başladı. Ve hala herkes bizim o tercüme arıyor. Yani diyorlar, o tercüme bambaşkadı. Niçin siz bunu bir defa daha basmadınız? Ee dedik, adamlar telifini almışlar. Sonra ben Abdi İpekçi ile görüşmeye gittim. Bu konularla alakalı bir şeyler değildi, parapsikoloji ile ilgili röportaj yaptı benimle. Ve orada da söyledim. Dedim, Abdi Bey biz sizden evvel bastık. Çünkü Milliyet'te çıktı o ilk önce. Tanrıların Arabaları diye ilk defa Milliyet'ten çıkmıştır o.

Üstat Ergün Arıkdal başkanlığında, Türk Ruhçuluğunda birçok ilk'e

başlangıç yapan MTİA Derneği, tüm çalışma ekibiyle birlikte Dr. Bedri Ruhselman'dan aldığı emaneti gelecek kuşaklara aktarmak için faaliyetlerini genişletti. Yayınlarını, dış konferanslarını artırdı, paneller düzenledi. Ülkemizin ilk Türkçe *Evrende Zeki Hayat* Dergisini ve *Spirit and Matter* adlı İngilizce bülteni çıkarttı ve Türk Ruhçuluğu pek çok şehirde kardeş derneklere yayıldı.

Diğer Yayın Faaliyetleri

ÜSTAT Ergün Arıkdal *Ruh ve Madde* Dergisinin kesintisiz yayınlanmasına ve içeriğinin bilgi dolu olmasına çok önem verir, *Ruh ve Madde* Dergisini halkla iletişim aracı olarak kabul ederdi. 1950'li yılların sonlarında MTİA Derneğine üye kaydedildikten sonra, tüm yaşamı boyunca *Ruh ve Madde* Dergisine yazılar yazmayı bir bilgi aktarımı ve insanlık vazifesi kabul eden Ergün Arıkdal, her ay "Realite" köşesinde yayınlanan yazılarında bilgisindeki ve anlayışındaki gelişmeleri tüm okuyucularıyla paylaşırdı.

MTİA Derneği, *Ruh ve Madde'nin* dışında kendisinin öncülüğünde 1980-

1985 yılları arasında beş yıl süreyle ufoloji ve evrende zeki hayat konularını içeren *Planet* adlı bir dergi de yayınladı.

Yurt dışındaki benzer amaçlı kuruluşların üye ve okurlarının bilgilendirilmelerine yönelik çalışmaları da asla ihmal etmeyen Ergün Arıkdal, İngilizce olarak yılda dört kez yayınlanan ve yurt dışındaki ilgili kişi ve kuruluşlara postalanan *Spirit and Matter* adlı İngilizce bir bülten yayın hayatına başlattı.

Ruhsal hakikatler, Varlıksal İlkelerle ilgili temel bilgileri içeren kitapçıkları Türkçe, İngilizce, Almanca, Fransızca, İspanyolca, Portekizce, Bulgarca, Sırpça, Rusça broşürler halinde bastırarak, Anadolu'da yanmakta olan Bilgi Işığının yansımalarını yurt içine olduğu gibi, diğer ülkelere de yaymayı fonksiyonunun bir parçası kabul etmiştir.

Ruhçu Bilgiyi Türkiye'ye ve Dünya'ya yaymak için Ruh ve Madde Yayınları ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.'yi revize ederek genişleten Ergün Arıkdal, bugüne kadar sayısız eserin insanlığa ulaşmasına öncülük etti.

Ruh ve Madde Yayınları kuruluşundan günümüze kadar yaklaşık 400 adet yerli/yabancı kitabı Türk okuyucusu ile buluşturmuş, yurdumuzdaki eksik olan boşluğu yayın yolu ile doldurulmaya çalışmıştır.

Metapsişik yelpazedeki çeşitli konular titizlikle seçilerek, çok değerli yapıtlarla okurlarımızın fikir dünyası zenginleştirilmiştir.

Üstat Ergün Arıkdal, ruhsal konulardaki kitap yayınlarının çoğalmasına, İstanbul ve dışındaki belli başlı kentlerde de okuyucunun bu eserleri bulabilmesine ön ayak olmuştur. Kitaplar aracılığıyla insanımıza ulaşacak olan bilgiye ve okuyucuya büyük bir saygı duyardı. □

“İnsan işkencenin adını koyan yegâne âmildir. İnsan ancak gene kendisi için kıymetler olan işkenceyi kendisine, kendi iradesiyle yaratır. Ve ilâhî muradın tecellisi de buna mesağ (izin) vermek şiarıyla (âdet) muttasıftır (bir sıfatla vasıflanmış).

Adı konmak, kendinin varlığını tahayyül etmek, onun mevcudiyetini bilmek istemek ve irade eylemek değil midir? Bütün mezahimin en ulvîleri dururken, bütün mezahimin (eziyetler) en süflileri sizi ihata etmiştir. Ne için, diyeceksiniz. Olduğunuzdan ileri varmanız gaye değil midir? Bu gaye dahi tutulan yola göre tahakkuk ediyor. Halbuki hangi hâliniz musaffadır (yabancı maddelerden ayrılmış; süzölmüş)? Ve hangi tasavvur ve tahayyülünüz bir başka ferde şamil (kaplayan, çevreleyen) olabilecek vüsattadır (genişliktedir)?

Ne yaparsanız birinci endişe şahsınız veya hudutlarınız içinde mahpus kalıyor. Milletler arasında müşterek bir ızan (anlayış), bir tasavvur, bir akide (inanılan şey) ve bir perişaniye, ıstıraba hail, yokluğa düşman felsefe mevcut değildir. Öyle ise evvelâ kendinizden bekleneni kendiniz çiğnemekte berdevam iken nasıl olur da ruh âleminde herhangi bir sual açarak malumat istersiniz.

Amma bir şunu demek istemiyoruz: Biz nasıl olsa kurtulmuşuz, siz dünyanızda çekiyorsanız ne yapalım, elimizden ne gelir? Bizi asla böyle koyu bir egoizm ile mahmul sanmayınız. Düşünüyorsunuz, fakat bulamıyorsunuz: Niçin şu dünyanın tabîi hâlleri bizim beşerî asarımızla hemahenk olamıyor?.. Siz toprağın isyanını gördünüz mü? Siz nehrin kıta değiştirdiğini, buzlu denizlerin hattı üstüvada aktıklarını, dağların yer değiştirdiklerini velhasıl iklim ve kıta teşevvüşlerini hiç temaşa ettiniz veya işittiniz mi? Demek ki dünyada tersine ne oluyorsa hep insan eliyle ve insan isteği ile tezahür ediyor.

O hâlde tabiat kanunları, hükmünce cereyan ederken siz insanî kanunlar içinde bir yol, bir ufku felah bulamıyorsunuz. Bu ne demektir? Acaba yaratılış böyle de ondan mı? Bu sorunuz ne gariptir ki siz kendinizi daima dıştan en hakir görücü, en gaddar bir âmili mutlak elinde esir olucu telâkki ediyorsunuz da her şeyi dışa atfetmeye, kendinizi terbiyeye vesileler bulmaya çalışıyorsunuz. Eğer böyle bir zaruret mevzuu bahis olsaydı gözlerinizin görmesine de lüzum kalmazdı. Ve her şeyi yukarı irade ve idare eder, olur biterdi.”

Varlık: MUSTAFA MOLLA, 22 Mart 1948

Sınav-Olaylar ve Amaçları

Ergün Arıkdal

COK ZOR DURUMLARDAN geçerek şu son zamana kadar ulaşabilen insanlığın, bundan sonra devam edip ilerleyeceği hedefine varabilmesi için Yukarı'dan ve Aşağı'dan yapılan itiş biçimindeki etkilerin yönlendirmesiyle, oldukça hızlı ve şiddetli sınavlara girmesi gerekmektedir.

Bütün bu sınav-olayların insanlığın bütün kesimlerinde kendini göstermekte olduğunu, kendine düşen payı en iyi şekilde tezahür ettiren Anadolu'da da sınav-olaylardan onlarcasının yaşanmakta olduğunu, daha henüz bu sınav-olayların çok az insan tarafından yeni yeni anlaşılır hale gelmekte olduğunu, olayların her birinin ayrı ayrı anlamlar taşıyan işarete sahip olduğunu, onları bir panonun üzerindeki parçaların bir araya getirilişi gibi, bir araya getirmemiz gerektiğini; çoğu olayın belirli bir kesimi hedef almasına rağmen, öteki kesimlerin çeşitli kademelerine de yayılacağını bilmemiz gereklidir.

Bu sınav-olayların amacı nedir?

Son amaç, insanlığın karşılaştığı En Yüce Bilgi Işığı'nın ortaya çıkması için gerekli olan zemini hazırlamaktır.

En Yüce Bilgi Işığı'nın insanlara ulaşabilmesi için insanlığın bu duruma layık olmasını sağlayan birçok bin yıldan beri geçirdiği sınav-olayları çok iyi hatırlamalıdır. Bu liyakat imtihanları olaylar içinde yaşanarak uygulanmaktadır.

Kendimize uygun bir şekilde yol açabilmemiz için bütün sınav-olayların birer vasıta olduğunu unutmamak gerekir. Her toplum ve birey bu olayların meydana getirdiği yön bulucu ve o yönde sevk edici etkisi sayesinde hedefi yönünde ilerleyebilmektedir. Hedefler çoktur; hedefine ilerleyenler de çoktur. Bundan dolayı, bütün sınav-olayların meydana gelişleri, insanın Yüce Hedef'e doğru ilerleyişinin sağlanması için tertip sınıfında olaylardır. Onlara sempatiyle bakmalıyız. Bütün olan ve olacak olanlar MÜSPET'tir, OLUMLU'dur. Olaylar bize tamamen OLUMLU olarak yaklaşmaktadır. Azami faydayı onlardan sağlamanın basiretini göstermeliyiz.

Yüce Işık Eylemi'ndeki ferdi vazife sezgisine bir an önce sahip olmak zorundayız.

Fertler vazifeleri ile içinde buldukları Plan'ın şartlarını bağdaştırmalı, vazifeleri ile hayatın icaplarını paralel bir şekilde ilerletmelidir. Vazifenin dışında başka hiçbir gerçek yoktur. Bütün faaliyet ve hareketlerin amacı vazifedir. Zaman ve mekan şartları ne olursa olsun, her varlığın amacı, üzerindeki vazifeyi yerine getirmek ve bir yenisini yüklenmektir. Vazifemiz dahil olduğunuz İdare Planları'na karşı olan sorumluluklarımızı yerine getirmektir. □

Vazife ve Vazife Bilgisi Sezgisi

Dr. Bedri Ruhselman

Yüce Vazifeli Dr. Bedri Ruhselman'ın vazifedar olmada; olması gereken özellikler ve uyulması gereken koşulları gayet açık ve net bir şekilde Ruh ve Kainat Dergisinde belirttiği yazısı hala tüm insanlık ailesi için bir rehber niteliği taşımaktadır. Fedakarlık, sevgi, yardımlaşma-dayanışma, anlayış-hoşgörü ateşini söndürmemiş kişilere büyük bir ışık tutacak yazısını aynen aktarıyoruz:

UZUN senelerden beri devam edegelmekte olan ruhsal incelemelerimiz neticesinde, varlıkların dünyamızda mümkün tekamül aşamaları arasında gezdik, dolaştık. Ve özellikle insan üstüne doğru yönelen tekamül yollarının değerli ve gerekli bir kısmını kendi liyakat ve kudretimiz derecesinde sezdik. Ve bu sezgimiz, varlıkların tekamüllerindeki vazife ve vazife kapsamı bilgisi realitesinin başlangıç noktasına ulaştı. Bu hususta belirtilmesi beklenen hakikatler elbette böyle bir makale veya birkaç sözle aydınlığa çıkarılamaz. Şu halde bu yazı, tekamülün derin ve kapsamlı bir bahsini oluşturan bu önemli konuya ancak bir başlangıç olacaktır. Demek ki bundan sonraki ve özellikle

tekamül bahsine ilişkin yazılarımızın ve konuşmalarımızın fikir çekirdeğini hep bu asılla ilgili tema, yani vazife bilgisi ile vazife kapsamı bilgisine ait düşünceler oluşturacaktır.

Gerek son zamanlara kadar değerli ruh dostlarımızla yapmış olduğumuz mülakatlar ve gerek kendi görgü ve tecrübelerimiz neticesinde edinmiş olduğumuz izlenim vazife hakkında bize şu fikir ve kanaati vermiş bulunmaktadır: Vazife fiil ve eylemlerin amacıdır.

İlk bakışta belki basit ve belki de karışık görünebilen şu kısa ifade üzerinde, hazırlanmış önsel (apriori) bilgi unsurlarına dayanılarak durulursa vazife kavramının tekamüldeki baş rolü hakkında çok derin sezgilere sahip olmak kolaylaşır. Bununla beraber vazife bilgisi, eğer mümkün olursa vazife kapsamı bilgisi üzerinde imkanlarımız yettiği kadar çok durmaya çalışacağız ve çok durmak ihtiyacını duyacağız. Çünkü yukarıda anlattığım o hazırlanmış önsel bilgi unsurlarının, yine yukarıda ifade edilen vazifenin tarifi kapsamına dahil fikirlere uygulanması sonucunda beklenen hakikatler, vazife bilgisi ve vazife kapsamı bilgisi bahislerinin çeşitli yönlerden yapılacak ince ve derin inceleme ve mütalaalarıyla aydınlığa çıkartılabilir.

Şunu arz edelim ki bu yazımızla ilk adımını atmış olduğumuz tekamülün bu temel bilgisi eşliğini aşabilmek için sabırlı, sebatlı, cesaretli ve gerçeği gören bir yürüyüşü göze almamız şarttır ve gereklidir.

Biliyoruz ki tekamül, ancak ruhun göstereceği fiiller ve eylemlerle mümkündür ve gerçekleşmesi olasıdır. Yani tekamül için ruhun bir cehit

sonucu meydana gelen fiil ve hareketleri göstermesi zorunludur. Böyle olunca bu fiil ve hareketlerin yukarıda söylendiği gibi, amacını oluşturan vazife de tekamülle eş bir realite haline girer. Yani vazife kavramı ayrılmış bir tekamül kavramından düşünülemez. Bundan önemli bir netice daha çıkartabiliriz: Varlıkların her fiil ve hareketi, bir vazifenin ve bundan dolayı bir tekamül hamlesinin yolunu açmış bulunur.

Varlıkların ferdi ve toplumsal hayatlarını fizikoşimik, biyolojik, psikik ve sosyolojik bakımlardan en ince ayrıntısı kadar inceleyenler, bu inceleme neticesinde, çeşitli yönlerden onların bağlı olmaları gereken çeşitli şekil ve hüviyetlere bürünmüş sayısız vazife icaplarıyla karşı karşıya gelirler.

Bu vazifelerin birçok bölümü, birtakım diğer icaplarla maskelenmiş ve insan gözünde vazife kavramını kaybettirecek derecede kendilerini bu icapların arkalarında gizleyerek saklamıştır.

Vazifelerin diğer önemli bir bölümü de açık olarak birer vazife hüviyetini taşımakla beraber, yine diğer bazı icapların itiş ve zorlayışlarıyla otomatik karakterler kazanmıştır.

Vazifelerin pek küçük bir bölümü ise, insan tekamülünün dünyadaki son aşamalarına yaklaştıkça kainattaki nedensellik prensibi zinciri içinde fertten cemiyete; fert ve cemiyetten de maddeye ve kainat olaylarına doğru sonsuz mesafelerde kapsam kazanan bir vazife bilgisi ve vazife kapsamı bilgisi hüviyet ve niteliği ile insan müdrikesinde ilk sezgi kapılarını zorlamaya başlamıştır.

Bu sözlerimiz şu anda belki kapalı, belki de karışık gibi görünebilir. Ve bu

da henüz etraflı ve iyice düşünölmeye başlanmış yeni bir konunun ilk çetin duvarlarını aşmak zaruretinden doğma tabii bir neticedir. Fakat zaman geçtikçe, görgü ve tecrübenin gittikçe parlayan ışığı altında bu konudaki incelemeler ilerledikçe, bu çetin duvarlar aşıllacak ve sonsuz rüyet imkanlarının sezgisi olan birbirinden berrak ufuklar perde perde açılacaktır.

Yukarıda üç türlü görünüş içinde sunduğumuz vazife kavramı, aslında bu üç görünüş arasında da sonsuz nüanslarla birbirinden ayrılan ikinci derecede görünüşler gösterir.

Şimdi, yine kaba bir görüşle yukarıdaki üç çeşit vazife kavramına ait birer örnek vermemiz, burada aşılması gereken ilk çetin duvarı zorlarken bize bu işi kolaylatıcı imkanları vermiş olacaktır.

Bir ağacın köklerini toprağa salması halini düşünelim. Bu hal, ilk bakışta hiçbir vazife kavramı ile ilgili olmayan ve sadece bitkinin büyüyüp gelişmesi ve yaşaması için zorunlu olan yaşamsal bir faaliyetin doğal neticesidir. Fakat aynı zamanda ve hakikatte o, bitki ruhunun Dünya'daki madde, hal ve şekillerinden bazılarının hazırlamış oldukları şartlarla karşı karşıya gelerek idrak ve kapsamını genişletme melekelerinin dünyadaki ilk gelişmesini sağlamak için yapmakla yükümlü bulunduğu bir vazifenin ifadesidir, ki buradaki vazife kavramı diğer yaşamsal icaplarla maskelenmiş bulunmaktadır.

İkinci bölümdeki vazife görünüşüne ait örneğe geçelim: Bir kedinin bazen canını verecek kadar fedakarlık yaparak yavrularını koruduğunu ve yavruları için yaşadığını, kendisini onlara verdiğini herkes bilir. Tabii

olarak tamamen bir Dünya realitesi olan bu kedi ailesindeki analık ve yavruluk hali, Dünyamız'daki büyük bir doğa yasasının, yani varlıkların çoğalmasını, Dünya'da bedenlenerek tekamül imkanlarının hazırlanmasının icaplarını sağlayan İlahi İrade Yasası'nın uygulamalarına ait bir zarurettir. Eğer o ana kedi, yavrusunun yaşaması ve büyüüp gelişmesi için gerekli olan bu özen ve himayeyi göstermez ve bu fedakarlığı yavruları için yapmazsa onlar Dünya hayatının gerekliliği olan ilk zorluklar karşısında kendilerini koruyamazlar ve ölürlür. Şu halde Dünya'da yeni bedenlenmiş olan bu yavruları, kendilerini çetin hayat yollarında savunabilecek bir duruma gelinceye kadar koruyacak, destekleyecek -kendi cinsinden ve kendi hallerini anlayan- başka bir bedenli varlığın bir süre bu işi üstlenmesi zorunludur. İşte, gayet açık olarak görülüyor ki buradaki

zorunluluk her şeyden önce bir vazifedir. Hem de o mahluk için en büyük ve ilahi bir vazife!

Yalnız açık bir vazife olarak görünen bu hal aslında hiç de böyle bir görünüş sunmamaktadır. Yani yüzeysel ve dünyasal bir görüşle kedinin yavrularını bu kadar fedakarca himaye etmesinde doğrudan doğruya bir sevgi içgüdüsünün hakim olduğu görünür. Ve ana kedide de hiçbir zaman böyle bizim düşündüğümüz manada bir vazife bilgisi mevcut değildir. İşte burada ruh, herhangi bir hissin tesiri altında (sevgi) kalarak kainattaki yüksek vazife kapsamı bilgisi planının icaplarını otomatik olarak yerine getirmektedir.

Fakat vazife bilgisinin tam manasıyla idraki ve o yolda şuurlu bir faaliyete geçişi Dünya'da beşeri hayat planı içerisinde hemen hemen mümkün olmayacak bir ideal halini alır. Bundan dolayı yalnız bir kedi değil, az çok bir anlayış sahibi olan varlık, nedensellik prensibi hakkındaki ilk idrakin sınırlarına varış bakımından o kediye göre çok ileride bulunmasına rağmen, o da büyük vazife ve vazife kapsamı bilgisi uygulamalarında bu otomatizmadan tamamen kurtulmuş değildir. Bundan dolayı insanlar arasından ulu orta alacağımız bir insan varlığının faaliyetleri arasında böyle tam bir vazife bilgisi idraki içinde yapılmış herhangi bir hareketi örnek olarak gösterebilmek mümkün olmayacaktır. Çünkü bugünkü Dünya şartları içinde yaşayan insanlığın tekamül seviyesi henüz bu idrakin kendisinde doğabilmiş olması derecesine varamamıştır. Bundan dolayı her fiil ve hareketiyle muhakkak surette büyük vazife bilgisi ve vazife

kapsamı bilgisi planı içersinde faaliyet göstermekten uzak olmayan insanoğulları da bu vazifelerini, görünürde açık olan çeşitli beşeri duyguların ve "yaşamsal zorunlulukların" bazen zor kullanmaya ve bazen isteğe bağlı görünen itiş ve zorlayışlarının tesirleri altında yaparlar ve beşeri hüviyetleri içinde iken de bu yapmakta oldukları işlerin büyük nedensellik prensibi içersindeki icaplarını bilemezler ve genellikle akıllarına bile getirmek gücünü gösteremezler.

Bununla beraber, yine insanlar arasından çok nadir örnekler alarak büyük vazife ve vazife kapsamı bilgisi sınırlarının sezış idrakine varmış olmanın bazı fiil ve hareketlerini bu konudaki üçüncü görünüşe, yani bir vazife bilgisi sezışı halindeki görünüşe örnek diye verebiliriz. Dünya'ya bazı varlıklar gelip gitmiştir, ki bunlar insanlığın tekamül yolunda kalkınarak hızlı hamleler alabilmesi için bütün hayatlarını tamamen bu işe vakfetmişler, bu gaye ve amaç uğrunda yaşamışlar ve yapmış oldukları işlerin hiçbirisinden ne maddi, ne manevi hiçbir karşılık beklemeyi hatırlarına bile getirmemişler ve yaptıkları veya yapmak istedikleri işleri yaparken hızlarını ne beşeri herhangi bir teşvik edici duygudan almışlar, ne de beşeri herhangi bir endişenin güçsüzleştirici etkisi altında kalarak yavaşlatmışlardır. Bunlar belki büyük bir idrak berraklığına beşeri hüviyetleri dolayısıyla varmış olmamakla beraber, bu işlerini, bu fiil ve hareketlerini yalnız bir vazife diye kabul etmişler ve bu vazife uğrunda bütün his ve şahsi endişelerini tereddüt etmeden çiğneyip geçmişlerdir.

İşte, bunlar Dünya'da mümkün olabilen bir vazife bilgisi ve vazife kapsamı bilgisi planının sezış idrakine varabilecek kadar yükselmiş vazifedar varlıklardır.

Bunlar arasında görünen, görünmeyen büyük kültür inkilapçıları, ruhların yükselişinde rol oynayan büyük önderler, insanların tekamüllerini hızlandırmak için ömürlerini tüketmiş olan nadir varlıklar, hakiki peygamberler ve hakiki ve candan yol göstericiler vardır.

Başlangıç olarak vazife bahsinde konuşacağımız konu şimdilik bu kadardır. Bundan sonra yukarıda arz ettiğimiz gibi, tekamülün esas çekirdeğini oluşturan bu bahse ait çeşitli açılardan görüşlerimizi kıymetli dostlarımız ve okuyucularımızla vaki olacak her türlü konuşmamızın bünyesine en önemli ve ileri bir konusu olarak ithal edeceğiz. □

Kaynak: *Ruh ve Kainat* dergisi, Temmuz 1953'ten alınmıştır.

Kurulmakta Olan İlmî Neo-Spiritüalizma Sistemine Ait Birkaç Söz

Dr. Bedri Ruhselman

Üstat Dr. Bedri Ruhselman'ın 1953'te yayımlanan Ruh ve Kainat Dergisinin Eylül sayısında, Derginin birinci senesi dolayısıyla kaleme aldığı yazıyı değiştirmeden sunuyoruz. Yeni Ruhçuluğun (Neo-Spiritüalizm) kuruluşunu, Üstat Bedri Ruhselman'ın kendi kaleminden aktarıyoruz:

“**G**ELECEK sayımızdan itibaren okuyucularımızı yepyeni bir istifade kaynağına yaklaştırmak imkan ve nasibine kavuşmuş bulunuyoruz. Neo-Spiritüalizma'nın ilk basit esaslarını ve anahtarlarını bize veren büyük ruh dostumuz Üstad'ın tebligatını bu sayfalarda neşretmeye başlayacağız. Bunu şimdiye kadar yapamayışımızın sebebi henüz bu işe hazırlıksız bulunduğumuz düşüncesiydi.

Üstad, diğer Şarklı ve Garplı yabancı araştırmacıların irtibata geçtikleri varlıkların klasik tebligatını iyice mütalaa ettikten ve onların açıklamış oldukları bazı realiteleri hazmettikten sonra gene tatmin

edilememiş olduğumuz noktaları o zamanımıza göre, yani bundan 17-18 sene evvelki düşüncelerimize göre, bizi tatmin eden tebliğler vermiş, ilk temasta bulunduğumuz yüksek bir varlıktır.

Filhakika Üstad adıyla andığımız bu yüksek varlığın almış olduğumuz üstün kıymeti haiz tebligatının Dünya'da yeni bir realitenin ilk kapılarını açmaya bir hazırlık olduğunu, uzun zamanda kazanabildiğimiz görgü ve tecrübelerden sonra anladık. O bir başlangıçtı. O zamandan bu zamana kadar geçen müddet zarfında araya bir sürü diğer kıymetli ruh dostlarımızın tebligatı karıştı. Ve bunların her

Türkiye'nin ruhsal konularla ilgili ilk dergisinin birinci sayısı. Tarih: Ekim 1952.

biri yine hazırlanmakta olan ve ilk kapısının anahtarı Üstad tarafından verilmiş bulunan büyük realitenin yavaş yavaş iptidai malzemelerini hazırlamak vazifesini gördüler. Bu vazifelerin verimli neticelerinden bir kısmını muhtelif isimlerde neşretmiş olduğumuz kitaplarla yayınlamayı biz de kendi üzerimize düşen bir vazife telakki ederek memleketimize ve bütün insanlığa karşı olan bu büyük borcumuzu ödemeye çalıştık. Fakat vazifemiz bitmedi ve borcumuzun en son ve en temelli kısımlarını henüz ödemedik. Zira biz de klasik bir spiritüalizma görüşünden esas itibarıyla (Neo-Spiritüalizma) adı ile ayrılışı ifade etmiş olmakla beraber, bu ayrılığın vazih (açık) ve esashı hudutlarının tayinine medar (sebeup) olabilecek berraklık içinde ana prensiplerimizi henüz kurabilecek bir tekamül merhalesini ikmal etmiş (tamamlamış) bulunmuyorduk. Bu yüzden, şimdiye kadar neşredilen kitaplarımız klasik spiritüalizmaya nazaran oldukça mühim yenilikleri ihtiva etmiş bulunmasına rağmen, birçok noktalarda sadece eski anlayış tarzına açık ve daha kolay anlaşılır bir tarzda izahlarını yapmış olmanın hududundan ileri gitmiş bulunmuyordu. Fakat mütemadi çalışmalarımız ve buna mukabil yukarılardan zamanla kıymetleri birbirine nazaran artarak gelen tebligatın yardımcıları bizi yepyeni ve en son anlamında bir Neo-Spiritüalizma sisteminin, asrımız için ancak anlaşılabilirliği mümkün en ileri realite ve materyellerini buldurmaya sevk etti. İşte, bu çalışmaların ve bu yardımcıların neticesiyledir ki Dünyamız'ın bugünkü yüksek tekamül durumu ile mütenasip,

şimdiye kadar hiçbir taraftan dünyamıza verilmemiş büyük hakikatlere ait ilhamlı medyomlar yine yüksek varlık planı tarafından hazırlandı ve esas itibarıyla kendi şahsi bilgileri pek de ileri olmayan ve bilhassa bu mevzularda sıfır derecesine yakın bulunan bu yeni hazırlanmış medyom dostlarımız vasıtasıyla büyük ve yepyeni hakikatleri ihtiva eden tebligat verilmeye başlandı. Bu tebligatın sayısı mahdut (sınırlı) olacaktır. Ve son gerçek realiteyi Dünyamız'daki vazifelilere vermek gayesine matuf olarak tertiplemiş bulunmaktadır. İşte, biz de bu işi artık bu Dünya hayatımızın en ileri bir faaliyeti olarak bugün idrak etmiş bulunuyor ve 1936'da başlanmış bir (Neo-Spiritüalizma) realitesinin Üstad tarafından verilen anahtarları ile açılmış kapılarının büyük bir devresinin ve o devre içindeki son vazifelerimizin manasını şimdi daha iyi kavramış bulunuyoruz. Bu kavrayış liyakatine ancak Üstad zamanından bu son aylara gelinceye kadar, kıymetli ruh dostlarımızın yardımcılarıyla süren bir hazırlık, bir araştırmacılık devresinden sonra erişmiş bulunuyoruz. Ve bu idrak de bize Üstad'ın takriben 20 celse süren tebligatının mana, kıymet ve gayesinin hakiki değerini tanıtmış bulunuyor. Zira bu kadar uzun süren ve her biri ayrı kıymette ve ayrı fikir ve duygu zenginliği içinde bizi ve bizlerle beraber sevgili diğer araştırmacı dostları aydınlatan muhtelif varlıkların devamlı ve programlı ve birbirini tamamlayıcı, birbirine bağlı tebligatı muhitimizde gayesine varmış, vazifesini görmüş ve beklenen neticenin tahakkuku eşliğine bizi ulaştırmıştır.

Son aylardaki mesaimizde ikinci bir Üstad planının büyük bir fikir ve bilgi aydınlığı içinde vermekte olduğu tebligat, ilk Üstad planının açtığı Neo-Spiritüalizma sahasının ve devresinin dünyamız anlayış ve kavrayış ihtiyacına asırlarca yetecek en esaslı ve gerçek realiteleri üzerinde toplamış bulunmaktadır. Şimdiye kadar, ancak iptidai materyellerini, hazırlayıcı unsurlarını elde ettiğimiz ve bir başlangıç olarak sunduğumuz Neo-Spiritüalizma realitesi prensiplerini son Üstad planından aldığımız bilgilerle ikmal ederek halen olgunlaşmış, Dünyamız'ın yeni bir tekamül safhası için hazırlamaya ve bütün sevgili dostlarımızı ve tefekkür, tahakkuk peşinde koşan insanlığı tatmin edici bir sistem dahilinde takdim edilecek bir duruma sokmaya çalışıyoruz. Bu en zevkli ve en ileri saydığımız büyük vazifemizin herkes için faydalı bir neticeye vardığına kanaat getirdiğimiz anda bize bu liyakate ulaştırmak imkanlarını gene bir vazife halinde kazandırmış bulunan son Üstad planının tebligatı ile birlikte hazırlamış olduğumuz 'Son Neo-Spiritüalizma görüşü ile Ruh ve Kainat' bilgisi hakkındaki sistemimizi neşretmeye başlayacağız.

Demek ki şu son Dünya enkarnasyonumuzdaki insan kardeşlerimize ve dostlarımıza karşı, onların fikir ve duygu hayatlarında kendilerine faydalı bir varlık, vefakar bir kardeş, sadık bir dost olmak vazifemizin bütün hizmetlerini görmek arzu ve iştiağımızda ve vazife isteğimizde bizi destekleyen ilk Üstadımız bu vazifemizin gerçekleştirilmesine yetecek malzeme kapısının anahtarlarını vermiş, son

Üstadlarımızı da (ki biz bu yüksek dostlarımıza 'Kemal Yolu Rehberleri' diyoruz) bu malzemelerin tedariki ve tarafımızdan kullanılabilmesi yol ve imkanlarının rehberi ve nazımı olmuş. Ve Dünyamız'a layık olduğu şimdiye kadar verilmemiş bilgilerin muhtelif kanallardan verilmesini sağlamıştır." □

— OKUYUCULARIMIZA —

Her irâkân kapısı ancak gösterilen cebit nisbetinde açılır. Cebit ise bütün varlıklar için mahaddir olan mâserî tekâmül plânlarının zaruretlerine ayak uydurabilirdiği nisbette bu imkânların kapılarını açar. Tek cephesinden gelen bir cebit, gene tek cephele neticeleri mevcut olsa bile, aynı mâserî plân içindeki diğer fertler hakkında — eğer o fertler o plân içinde kendilerine diyen vazife ve işlerin kendilerinden beklediği cehdi gösteremiyorlarsa — o an için sayım arzu neticeleri tecrit etmesi kâbil olmaz. Ve o zaman bir çok imkân kapıları imayyın bir zaman için kapalı kalır.

Cebit liyakatli hâzır, liyakat derecesi ile de tekâmül hızı artar. Bu bir kâinat kanunudur. Bundan da anlaşılıyor ki her liyakat ve bu liyakatli ihâat eden bir vazife kaygısı yeni gelecek tekâmül kademeleri için açılan cebit yollarını gösterir ve istikametlendirir.

Mevzunama on sekizinci sayısına kadar bütün imkânlar kullanılarak çıkarılır. Yani, her esastı ve ciddi faaliyet ancak yüksek tekâmül gayesine matul olduğuna göre, daima tekâmül ve bilgi ile irâkân irâkâh sahalarında mevzunama elinden gelen hizmeti görmeye çalışır ve kendisinin elde olmuş olduğu mevzulara susanını elâzâm bu susanlığını göstermeye gene elinden geldiği kadar gayret eder. Ve elbette bu yol durmadan, hısna kaybetmek şüpheli dersin, hâlık mübâhârti arttırarak devam ederek ve bu susanlığı belki daha liyakatli cebitlere hedef ve mahes olarak ve daha ileri tekâmül hâzırlarına belki de başka istikâd ve irâkânlar içinde revap verecektir.

Kâinatla her şey ölçülür. Ve bu ölçüler CEHİT-LİYAKAT ölçütüne göre ki kadar şomaması için kâdîrin hısna temâzını elerinde tutan çok yüksek vasıfelli varlıklar tarafından takdir edilir. Ve cebit - liyakat ölçütüne göre hâzır olmak istikâdını göstermeye başladığı her yerde hısna araya bir istikâd, bir tekâmül devresi çıkarır ki bu da kâinat hükümüne büyük zaman unsuru ile ilâde edilen bir devreyi meydana getirir.

Bu setilerin önümüze belki pek o kadar açık değildir. Esasen açık olmasına da bizim yoktur. Cebitler devam ediyor, liyakat artıyor, vazifeler ilerliyor ve zaman hükümünü ıcrâ ediyor, hâlık, tekâmül yürüyor. Her şey zamanla vezilerek, anlaşılacak ve her liyakat, derecesine göre, tekâmülün hâk adanlarına ancak zamanla ulaşılabilecektir.

Biri seven, aydın yolumuzla alıkanan, ve gayemizi seven, yani tekâmül yolunu arayanın bütün okuyularımıza esandan sevgiler ve muvaffakiyetler...

RUH VE KAINAT

Ruh ve Kainat Dergisinin Üstat Ruhselman tarafından kaleme alınan kapanış yazısı.

HAYATIN KENDİSİ, biyolojik bir sfer (küre) olarak, psişik küreden ayrı bir mekanizmaya ve yasaya bağlıdır.

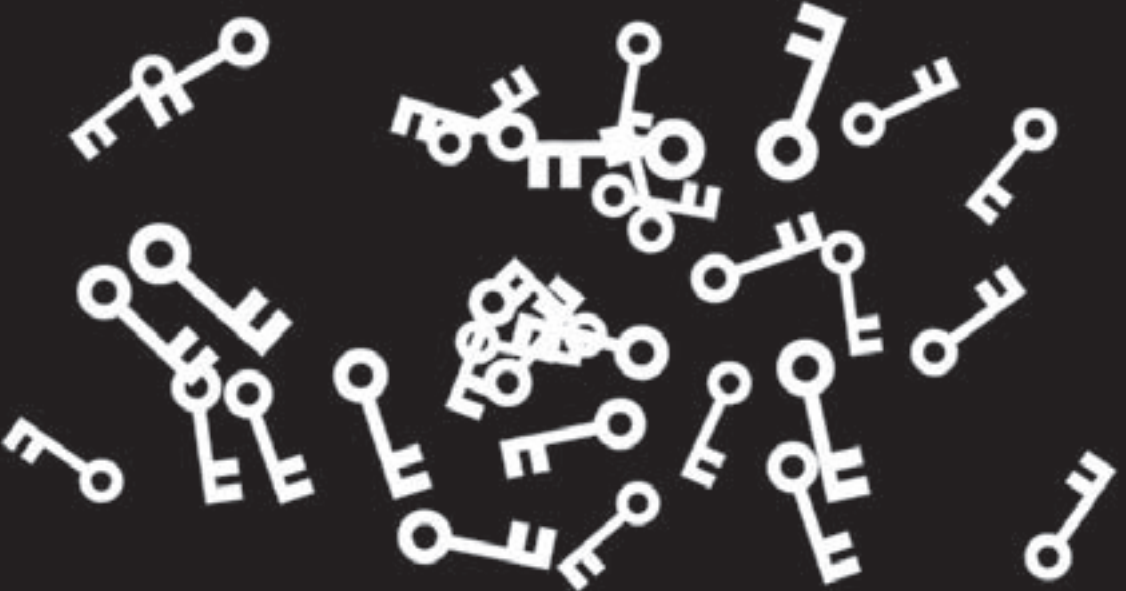
Biyolojik hayat ve bunun daha alt seviyelerinde olan maddesel hayat kendi kanunlarına bağlıdır. Bunlar, Mekanik İdare Sistemi'ne bağlı olarak, tamamen kontrol altında ve düzenli bir otomatizma nizamına bağlı olarak çalışır. İnsanı ele alırsak, o, her iki küreye, plana bağlı olarak mevcudiyetini sürdüren bir varlıktır.

Ne Kadar Hürüz?

Ergün Arıkdal

Biyolojik Sferde Hürriyet Yoktur

BU BAKIMDAN insanın, şimdi içinde bulunduğu tekamül düzeyinde biyolojik sfere ait hiçbir hürriyete sahip olmadığı kanaatindeyiz. Yani Mekanik İdare Sistemi bütün katılığı, bütün otantikliğiyle ve deterministik yasaya katı bir şekilde bağlı olarak sürüp gitmektedir. Biz biyolojik yapımızda bu sistemin içinde ona uyan,

onun suyunda gitmek zorunda olan bir iradeye sahibiz. Onun dışında hareket etmek eğiliminde, iradesinde değiliz. Bunu en basit olarak, kendi günlük hayatımızdaki biyolojik yapımızın değişimleri sonucunda geçirdiğimiz ruh halleri bize ispat eder. Maddesel beden ve maddesel bedenin bağlı olmuş olduğu hayat planının dışında birtakım şeyler yapmaya kalktığımız vakit, bunun bize hızla tepkisi gelir. Bu, ıstırap şeklinde olabileceği gibi, birtakım eksiklikler, tatminsizlikler tarzında da ortaya çıkar.

Fakat bizim hürriyetimizi kullanabileceğimiz sferimiz, psikik planımızdır. Psikik planımızın bizdeki görünen (tezahür eden) fonksiyonu öncelikle vicdani hareketlerle ortaya çıkar. Yine dikkat ederseniz, günlük hayatımızdaki tecrübelerimizde genellikle (bu seviyedeki dünya insanı için) fizik planın baskısı vicdani baskıdan daha yüksektir, yani psikik planımızda fonksiyon olarak kendini gösteren vicdan planı (vicdan mekanizması) biyolojik mekanizmanın esareti altındadır. Mekanik İdare Sistemi, kendi katı kuralları içerisinde insan varlığını ve insan varlığından daha aşağıda olan sistemleri kendine bağlar. İnsan sisteminde ise, genel olarak vicdani tesirlerin tezahürü ketmolur (kapanır, örtülür, engellenir).

Hürriyet Deddiğimiz, Önceden Çizilen Yolda Yürümektir

BU DURUMDA hürriyetten bahsetmemiz çok zordur. İnsan ne vakit hürdür? Yoksa biz kendimizin hür

mü olduğunu zannediyoruz? Kısaca, seçme irademiz mevcut mu? Bir şeyi, bir şeyin yerine kaim edebilmek (yerine geçirebilmek), bir yolu bırakıp başka bir yola girebilmek, çıkan iki, üç yoldan herhangi birini seçecek serbest bir iradeye sahip olabilmek mümkün mü? Yoksa kendimi serbest bir iradeye sahipmiş gibi görsem de beni güdüleyen (yöneten) başka bir güç mü var? Bu, insan varlığının şuur düzeyinin yüksekliğine bağlı bir fonksiyondur. Yani insan şuur uyanıklığına, şuur aydınlanmasına, gelişmişliğine ne kadar kavuşmuş ne kadar üstün bir seviyeye çıkmışsa, seçme hürriyeti de o derece onun elindedir. Yoksa şimdi, hepimiz seçme hürriyetinden söz etmekle çok saçma bir iş yaptığımızı anlamalıyız.

Biz aslında hiçbir şeyi seçmiyoruz. Vaktiyle seçilmiş olan şeylerin üzerinde yürümeye çalışıyoruz. Buna karşılık, denebilir ki “Bize empozisyon yapan kimdir, bizi A, B, C, D şıklarından birini seçmemize kim zorluyor? Kim görünmeden bizim elimizi kontrol altına almış, zihnimizi kontrol altına almış?” Cevap olarak diyebiliriz ki bunlar hayat planımız gereği, doğmadan evvel hazırlayıp beraberimizde getirdiğimiz desenin, kurulması gereken bir yapının zorunlu sonuçları olarak ortaya çıkıyor. Bir şeyi kurmak, bir şeyi yapmak, bir şeyi çizmek, bir şeyi oluşturmak, öldürmek için mevcut olduğumuza göre, bizim seçimimiz burada değildir. Bizim seçimimiz daha evvel hazırlanmış bir seçimdir. Bizim yaptığımız iş, daha evvel hazırlanmış bir seçimin mümkün olduğu kadar beden içerisinde, bağlı şuur altında, yani kapanmış, kararlı bir şuur içerisinde, ağır şartlar altında

bu seçimin bizden istediği şartları meydana getirebilmek, bu şartlara göre de elimizdeki planda yapılması gereken fonksiyonları teker teker yapmak veya planı uygulamaktan ibarettir. Bu, bizim MÜTEAL kaderimizdir.

Biz Ancak Seçtiğimizi Zannederiz

GENEL OLARAK, bu görüş açısından hürriyet yoktur. Herkes bir şeyi seçtiğini zanneder. Seçtiği şey, ancak seçebileceği şeydir. Ona değişik bir bilgi verilebilse, gözlerine başka renkte gözlükler takılabilse ve bu halde, bir evvelki haliyle seçmiş olduğu tercihleri gösterseniz, kendisine gülmeye başlayacaktır. Çünkü o anda tercih edebileceği çok daha üstün seviyeli işlerin olduğunu görecektir. Görüyoruz ki hürriyet meselesi bir bilgi, bir şuur uyanıklığı meselesidir. Şimdiki halimizle bir şeyi tercih ederiz, bir şeyi seçeriz. Fakat bizde meydana gelen (pek sık olmamakla birlikte) ani bir aydınlanma, bir evvelki tercihimizi bizim için çok anlamsız hale getirir. Duygularımızda da böyle değil midir? Zaman olur ki size söylenmiş bir söz, yapılmış bir hareket karşısında bir sevinç, öfke veya bir kırıklık hissedebilirsiniz. O hissetme halinizin gücü, kudreti, dozajı, sizin o an içerisinde bulunduğunuz şuur seviyesinin enerjisi ile alakalıdır. Ama birkaç zaman sonra şuur seviyesinin enerjisi değiştiği vakit, üç gün evvel, iki gün evvel sizi rahatsız eden, üzen o olayın sizin nezdinizde bir kıymeti kalmadığını görürsünüz. Ona pekala, yumuşatıcı, değiştirici bir veçhe verebilirsiniz. Siz kendiniz bir an için

değiştiniz. Karşılıklı iki fonksiyon, yani bir şey diğer bir şeye göre değer kazanıyor. Üzüntü verici bir olay, şuur seviyeniz değişince artık üzüntü vermez olur. Çünkü o, değerce aşağıda kalmıştır.

Aynı şekilde, birtakım arzuların yerine getirilmesi hususunda düşünelim. Bugün için veya bir süre için içinizde yaşattığımız, tuttuğunuz, hatta geliştirdiğiniz istekleriniz, arzularınız, tutkularınız bulunabilir. O arzularınızın beslenmesi gerekir. Beslenmeyen arzu ve istek, belli bir süre sonra söner veya enerjetik değerini çok kaybeder, çöker. Onu besleyen yine kendi özünüz, içinizdir. Bizzat kendiniz, öz varlığınız besliyor ki bu da şuur enerjisi ile alakalı bir olaydır. O anda, şuur enerjiniz, arzunuzu körükleyen seviyenin altında kaldığı ya da üstüne çıktığı vakit yine o arzu sizin için pek bir değere sahip olmayacaktır. Yani arada bir seçme yapmışsanız, iki-üç gün sonra o seçmenin sizin için pek değeri, kıymeti olmadığını göreceksiniz.

Duygusal İnsan Hür Olamaz

GÖRÜLÜYOR ki hürriyet dediğimiz kavram, bizim tamamen bilgimize ve şuurumuza, şuur enerjimize ait bir kavramdır. Nerede, ne kadar uyanık bir şuura sahipsek, o konu için orada, seçme şansımız daha fazladır. Daha fazla seçenekler bulabiliriz. Tercih edeceğimiz materyal artabilir. Dolayısıyla da hürriyetimiz daima rölatif kalacaktır. Bugün için düşme gösteren şuur enerjiniz, yarın o düşüşün üzerine, daha da üzerine çıkarak, daha başka bir seçme imkanı

size getirecektir. O halde, hürriyet devamlı olarak terazi gibi bir balanslanma halindedir. İnişler çıkışlar içerisindedir. Çünkü insan varlığı duygusal bir varlıktır. Bütün bu inişler çıkışlarla (bir osilasyon hali, pozitif-negatifler vs.) devamlı olmak üzere alternatif bir akım çizeriz. Normal, düz bir akımımız yoktur. Belli bir seviyeye çıkan, düz giden bir ruh halimiz yoktur.

Duygusal varlıklar olduğumuz için devamlı alternatifler içindeyizdir. O halde, şimdi yine hürriyeti ele alırsak, bu kadar alternatif, duygusal bir çırpınış içerisinde bulunan varlığın seçme hürriyetinden bahsetmek mümkün müdür? Siz alternatifin hangi noktasında neyi seçeceksiniz? Pozitif

noktasında seçtiğinizi, negatif noktasında reddedeceksiniz. Sonra bir çıkışınız olacak kabul edeceksiniz, sonra tekrar reddedeceksiniz. Bir seveceksiniz, bir nefret edeceksiniz. Ne nefretimizde süreklidir ne sevdiğimizde süreklidir. Duygusal insan hiçbir zaman hürriyetten bahsetmemeli, çünkü onu yöneten güçler onun kendi aklına, zekasına bağlı değildir; iç güdülerine ve arzularına bağlıdır. O, arzu insanıdır. Ona hakim olan arzu bedenidir. İçgüdüleri (insiyakları) vardır. Reaktiftir, düşünerek cevap vermez. Reaksiyonlar tarzında cevap verir. Sev seni seveni, sevme seni sevmeyeni! İşte, bu reaksiyondur. Tipiktir. Duygusal insanın balansı böyledir. □

Birleştirici Ahlak

Ergün Arıkdal

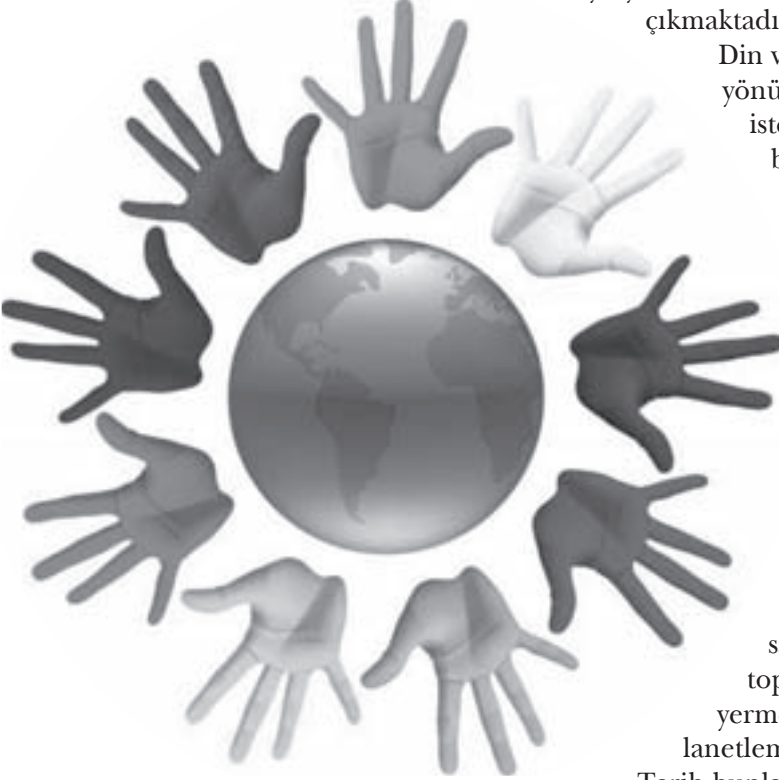
DÜNYA DÜZLEMİNİN üzerinde çeşitli ırk ve inançların bulunması, acaba gelecekte bizlere neler hazırlamaktadır?

İnsanlar arasındaki bu çeşitli mesafeleri azaltmak için beraberce inanılan ve saygı duyulan kavramlar neler olabilir? Biz insanlar, gerçek olan şudur ki belirli kural ve ilkelere bağlı olarak ve onu ne pahasına olursa olsun koruyarak yaşamak eğilimine ve içgüdüsüne sahibiz. Görgü ve adetlerin verdiği kendiliğinden hareket ile (otomatizma) yaşamayı daha bir kolaylıkla yaparız. Kural ve ilkeleri de, doğru ve iyi olan ile doğru ve iyi olmayan şeklinde ayrıma tabi tutarız. Halbuki, tarihin akışını iyi bir gözlemlerle incelersek doğru ve iyi kavramlarının sürekli bir değişim içinde olduklarını görürüz. Sanki “doğruluk ve iyilik” kavramının her boylamdaki tarifi ve uygulanması değişiktir. Zaman ve yere göre değişkenlik gösteren “ahlak kavramı”, yeryüzünde esaslı iki kaynaktan

çıkmaktadır: dinler ve felsefe.

Din ve felsefenin ahlak yönünden ortaya koymak istedikleri, bütün insanları birleştirecek sağlam kurallar meydana getirmektir. Gerçekten bu işlerinde başarılı olmuşlardır mi? İnsanların birbiriyle “çatışma” halinde olmalarına sebebiyet vermediklerini düşünebilir miyiz? Hayır. Şahıslar ve toplumlar, kendi doğru bildiklerini ve kendi ahlaklarını savunmak için başka toplumları kurmaya, yermeye, kınamaya ve hatta lanetlemeye kalkışmışlardır.

Tarih bunların örnekleriyle yüklüdür.

Çağımızın içinde bulunduğu inanç ve felsefe çatışmalarını, kanaatimizce, bütün insanların uyacağı bir “doğru” kavramı azaltabilir. Herhalde, bütün problem bütün insanları kavrayacak “şaşırmaya yakın doğrular” bulmak olsa gerek.

Ahlak’ı bir bilim haline getirmek çabaları boşuna olacaktır. Çünkü kurullarla ilgisi olan bir sistemin bilimsel bir durum olması mümkün değildir. Kuralların tartışılmaz olması buna engel teşkil eder. Gerçek bir gözlem zaten bunu bize ayrıca ispat da eder: İnsanlar arasındaki ayrılıkları temin eden taassup ve bilgisizliktir.

*Bütün insanlar,
kendi üstünlüklerini
eşitçe tadarak
maddesel baskılardan
kurtulabilirler.*

Dinler tek bir kaynaktan verilen semavi bilgilerdir. “Asıl ilked” hiçbir zaman birbiriyle çatışma ve zıtlık halinde değildir. Dogmalarının sınırları dışında bir şey kabul etmemek, kendi aralarında kavgalara sebep oldukları hakikatini inkar etmek mümkün değildir.

Bugünün insanının beraberce kabul edebildiği şeyler, gerçekten de, bilimin ortaya koyduğu sonuçlardır. Bilim kendi şartları içinde sağlam ve mantıklıdır. Araştırmak, bilmek,

öğrenmek gibi eşsiz yürütmeyle (muhakeme) ispatlara giderek “birleştiricilik” rolünü yerine getirmektedir. Dünyanın hangi köşesinde olursa olsun, bilimin koyduğu bir prensip insanları birleştirir; onların anlaşmalarını temin eder.

Şimdi, Bilimsel spiritüalizmayı incelersek bilimin yapmak istediklerini, her iki yönü -madde ve ruhu- göz önünde tutarak yaptığını görürüz. Spiritüalizmin bilimle olan müşterek noktalarına bir göz atarsak bunu anlamak daha kolay olacaktır:

1. Gerçek bilim, insandan “asıl üstünlüğünü öğrenmek yolunda bitmez tükenmez çaba” ister.

Spiritüalizm bu işi çok daha derinlere ve ince noktalara kadar götürerek “Cehit Kanunu” gibi evrensel bir hareket içinde asıl üstünlüğün mütealligini öğretir. Yani herkesi yaratılmış olmak ve tanrısal bir düzenin yürümesinde hizmetkar bulunmak gibi yüksek ve geniş bir noktaya yönlendirir. İnsancı bir idrak ve sevgi kuşağı ile her şeyi sarar ve kapsar. Bu kapsama fiili ise, bütün insanlık için aynı derecededir; herkes bu üstünlükten yararlanmak hakkına sahiptir.

Bütün insanlar, kendi üstünlüklerini eşitçe tadarak maddesel baskılardan kurtulabilirler. Bilim bu hususu her zaman yerine getiremez. Onun yapamadığını, Ruh-Madde İkiliği içinde, bilimsel Spiritüalizm yapmaktadır.

2. Bilimin ortaya koyduğu ispatlar kendiliğinden benimsenir. Spiritüalizme bilimsel ismini veren “deneysel yönü” de aynı şeyi yapar. Mantuki delilleri ve kendine has

metotları içinde vardığı neticeler sağlamdır. İnsan kafası bu ispatlara “hürriyet içinde” katlanır ve itaat eder. Felsefe ve dogmatik inançlarda bu hali görmek mümkün müdür? Onlar hür olarak kabul etmek gibi bir kuralı benimsememişlerdir.

3. Hürriyet bilimsel davranışın en belli başlı yasasıdır ki aynı yasa spiritüalizmin bilimsel araştırmasının temel taşı teşkil eder: Herkes, bilgisi nispetinde, her deneyi yapmakta hür ve sonuçlarını benimsemekte bağımsızdır. Ayrıca, hürriyeti dar bir açıdan ve sadece maddesel bir aksiyondan almadığı ve insan ruhunun her hareketinde hür iradesinin dahli bulunduğunu göstermekle de spiritüalizm, müspet bilimden daha ileri gitmiştir. Kaderi, maddesel değişmelere bağlamaz. Alet tekamülü değil, tekamül (ruhsal gelişme, olgunluk) aleti meydana getirmiştir.

4. Nihayet, “hoşgörü-tolerans” bilime nazaran, spiritüalizmde daha çok itibar

görür. Çünkü hoşgörü insanın ruhsal olgunluğunun verdiği bir haslettir. İnsan ön planda gelir. Kural ve dogmalar geri planlarda kalır. Fiilin bizzat kendisi değil, fiili yapan ve niyeti kıymetlidir. İnsancılık, hür davranış ve üstünleşmek yolunda baskılardan sıyrılmak spiritüalizmin yoludur.

Kısaca şunu söyleyebiliriz ki spiritüalizm, bugün için, insanların birleşmesini ve bu birleşmenin sağlanması için manevi desteği, bağı (birleştirici ahlak) bilimsel olarak ortaya koyan bir tekamül yoludur. Çatışmalara sebep olan aykırılıkları çözen usta bir el, umutsuzlukları kaldıran evrensel tesellici, müspet ilimle dogmaları bir potada birleştiren iyi bir terkipçi ve her şeyi hoşgörü içinde mütalaa eden insancı bir bilimsel-felsefi realitedir. □

İlahi İrade Yasaları

Dr. Bedri Ruhselman

İLAHİ İRADE YASALARI hiçbir tesir, hiçbir hareket ve hiçbir kuvvet ile yönünden kıl kadar bile şaşmaz. İlahi İrade Yasaları'nın kapsamı, evren kavramını da her yönden aşmak ilkesini içerir. Çünkü evren ancak bu yasaların gerekleriyle ayakta durabilmektedir.

İlahi İrade Yasaları, insanların yasaları gibi belirli zamanların, belirli toplumsal zorunluluklarına bağlı anlayışlardan doğma bir ruh durumunun ifadesi değildir. Onlar, evrenin ezelden ebede kadar oluşunu ve bu oluş halinin sonsuz şartlarını ve bu şartların birbiriyle olan ilişkilerini belirleyen ve saptayan hükümlerini içerir. Evrenin oluş şartlarının sınırsız ve sonsuz karmaşıklıklar halinde birbirine bağlı olarak akıp gidişi, bize, bu durumun zorunluluğunu gerektiren İlahi İrade Yasaları'nın değişmez bir katılık içinde devam edip gitmekte olduğunu gösteren ifadesinden yoksunluğunu düşünmek, evren varlığının büyük düzensizlik ve anarşi içinde darmadağın olduğunu ve yerini yokluğa, boşluğa bırakması gerektiğini kabul etmek olur. Oysaki, her düşünen, duyan ve görebilen ciddi bir gözlemci evrende bulunan olayların hiçbirisinin insana böyle anlamsız ve yersiz bir fikri telkin edici içerikte olmadığını, aksine bunun bütünüyle zıddının her olayda, en kör olanın bile gözüne batacak kadar belirlediğini söylemekte bir an bile kararsızlık göstermez.

İlahi İrade Yasaları'nın gereklerine uygunluk göstermek, her varlık ve bütün evren için bir zorunluluk olduğu kadar, aynı zamanda bir kaderdir. Bu gerçeğin başka bir dille ifadesi de şudur: Evrende her olmuş bulunan şey, kesinlikle, kendisinden evvel var olan başka bir hareketin zorunlu olan sonuçlarından birisidir. Çünkü hiçbir şey, hiçbir hareket İlahi İrade Yasaları'nın gereklerinden kendisini kurtaramaz ve bütün gerçekleşme imkanları ancak bu gerekler içinde akar gider.

İlahi İrade Yasaları, gerekleri hiçbir zaman değişmeyen, hiçbir etki altında şaşmayan ve bu sayede evrenin düzen ve uyumunu sağlayan ilahi yaptırımlardır. Varlıkların iradeleri ise, bu yasaların herhangi birinden belirli şartlar altında yararlanmak özgürlüğüne tam anlamıyla sahiptir. Benzer şekilde, bir doğa yasasının yine belirli şartlar altında kullanılması, onun, belirli sonuçlarından biriyle karşılaşılmasını zorunlu bir sonuç haline getirir.

İlahi İrade Yasaları'nın belirtilerinden olan düzen ve kuralların birisine ya da ötekine uymak, varlıkların bütünüyle kendi durum ve yeteneklerine ait bir işittir. Dışarıdan hiçbir kudret, zorla bu düzen ve kurallardan birisine uymak konusundaki varlığın bağımsız seçme hakkını onun elinden alamaz. □

School of Economic Science ile Görüşmeler

A. Cemal Gürsoy

2. Bölüm

SEVGİLİ OKUYUCULARIMIZ, School of Economic Science ve ona bağlı Practical Philosophy (Pratik Felsefe Okulu) ile yaptığımız görüşmeleri ve izlenimlerimizi bu sayımızda da sizlerle paylaşmaya devam ediyoruz.

Konser ve konferans sonrası okulun 300-350 kişilik kafeteryasında bizi ağırladılar. Yemekleri kendileri yapıyorlar, organik ürünlerle vejetaryen bir menü hazırlamışlardı. Yemeklerden önce mutlaka iki dakikalık bir meditasyon yapıp dua ediyorlar. Aslında bütün toplu yapılan işlerde bunu uyguluyorlar. Çünkü binanın temizlik, boya, tamirat aklınıza ne gelirse bütün işlerini gönüllü ekipler yapıyor. Bu işler, sürekli bir devir teslim seremonisi içinde gerçekleştiriliyor. Yaptıkları işleri içlerine sindirmişler. Hiyerarşik bir işleyiş var, aralarında kıdemli

öğrenciler tüm seviyelerden geçerek, artık okula bağlanmışlar. Kıdemli öğrencilerin toplandığı başka mekanlar da var. Londra'ya bir saat uzaklıkta iki tane büyük evleri var. Birinde gerekirse yüz kişi kalabiliyor. Hafta sonu eğitim ve inziva için oralarda toplanıyorlar.

Kadınlar, erkekler ayrı haftalarda toplanıp hafta sonunu sükunet ve anma çalışmaları ile geçiriyorlar.

Okulların organizasyonuna baktığımızda yirmi beş ülkede elliye yakın okulları var. Bu okulların içinde sadece çocuklara ait olanlar bulunuyor. Tüm Dünya'da çocukların liderlik desteği aldığı İtalya'daki Luka kentinde gençlere ait bir okul açmışlar. Gözlemlediğimiz kadarıyla, aldıkları tüm spiritüel bilgileri sentezleyip, Vedantik bilgilerle beraber Sufizme yönelmişler. Ama bu kültürler arası bir Sufizm, Hint sufizmi ağırlıklı olsa da diğer uygarlıklardan da aynı bazlı bilgileri içeriyor. Kaligrafi derslerinde Mevlana Celaleddin Rumi'nin sözlerini çokça kullanıyorlar. Eğitimciler akademisyen, aynı zamanda en az üç-dört tane kendi alanlarında kitap yazmışlar. Çocukların kolejlerinde Sanksritçe öğretiyorlar. Bu programda o kadar iyiler ki Oxford Üniversitesi bir projede ilişki kurup onları destekliyor.

Ekonomi derslerinde pratik uygulama alanında "Gerçek ticaret ne demektir? Kar niçin elde edilir?" gibi konular işliyorlar. Tüm bunların içinde dürüstlük, erdemler, maddenin bağlı olduğu yasa ve ilkeler nasıl devreye giriyor gibi konuları işliyorlar. İletişim dersinde konuşmanın özü, retorik üzerine söylemlerde konuşma ve iletişimin bağlı olduğu koşullar pratik ortamlarda uyulması geciken hatırlamalar olarak öğretiliyor. Felsefe

konusunda ise derslerine girdiğimizde "Marsillio Ficino" Platon hakkındaki yorumlarını çalışıyorlardı; bu kısımda ise beden bu dünyadaki işi bittikten sonra öğrenilenlerin devam ettirildiği yaşamın nasıl ilkelerle buluşturduğunu işliyorlar.

Resim, müzik derslerine de girme imkanı bulduk. Cumartesi, Pazar saat 16:00'ya kadar dersler devam ediyor. Merkez binaları çok eski bir bina. Beş yıl öncesine kadar müzik okulu olarak devam ederken, kendileri alıp, değişikliklerden sonra kullanmaya devam etmişler.

Müzik öğretimine gruplara şan dersi ile başlıyorlar, yeteneklerine göre solist sopranoya kadar eğitim devam ediyor. Resim derslerinde kendilerini ifade etmenin pratiklerini yapıyorlar; hobi uğraşı olarak değil de, "Varlık kendini en iyi nasıl ifade ediyor," anlayışıyla çalışmayı yürütüyorlar. Müzikle, resimle, kaligrafiyle mi, yoksa felsefe ya da teolojik yorumlarla mı devam edeceklerini belirliyorlar, kişilere

ilerleyen seviyelerde bu ayrımı yaparak eksik bıraktıklarını tamamlama şansı veriyorlar.

11-16 Kasım 2009 arası çalışma programı ile ziyaret ettiğimiz Pratik Felsefe Okulu ve Ekonomi Bilimi Okulundan çıkarttığımız gözlemler çok fazla ve ayrıca değişik detaylar da var. İnsanlığın her coğrafyada varlıksal ilkeleri paylaşma şeklinde sadece biçimsel farklar olduğunu gözlemledik. Ruhsal bilgiler konusundaki konsantrasyon her noktada aynı olmayabilir. Ama özünde paylaşmak, ruhsal bilgileri yeniçağa uygun yaşanmış, denenmiş birikimler haline getirmek ortak çabasında herkes üzerine düşeni yapıyor.

BİLYAY Vakfı ve MTİA Derneği olarak karşılıklı yürüttüğümüz görüşmelerde, eğitmen değişimi ve ortak projelerde büyüme kararları ile yararlı bir birliktelik başlamış oldu.

justthisday.org sitesi ile yapılan Kasımın 25'indeki "barış ve sükunet için sadece 10 dakika ayırın" etkinliğine destek verdik, övgü dolu geri bildirimler aldık.

Vakıf olarak bu etkinlikleri sizle paylaşacağız, ortak çalışmalarımızdaki projeleri ise düzenli olarak sizlere iletacağız.

Bilgi hızlı olarak bütünleşmiş çabalarla yeni zamanı oluşturuyor. Değişim için gezegen çoktan hazır. □

Ayrıntılı bilgi için aşağıdaki web sayfalarından yararlanılabilir:
www.schoolofeconomicsciense.org
www.justthisday.org

Yayındayız...

www.metaradyo.com

[Ana Sayfa](#) [Dinleyin](#) [Haberler](#) [Konular](#) [Hakkımızda](#) [İletişim](#)

[Dye Okun](#) [Giriş](#) [Yardım](#)

BİLYAY Vakfı ve MTIA Derneği Hakkında

Kökleri, 1950 yılında İstanbul'da Dr. Bedri Ruhselman tarafından kurulmuş olan METAPSİŞİK TETKİMLER ve İLİM ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'ne dayanan İNSANLIĞI BİRLEŞTİREN BİLGİYİ YAYMA VAKFI (BİLYAY), İstanbul'da Mayıs 1994'te kurulmuş uluslararası bir organizasyondur. İNSANLIĞI BİRLEŞTİREN BİLGİYİ YAYMA VAKFI, insanlar arasında yardımlaşma ve dayanışmanın, sevgi ve hoşgörü ortamında birlik ve beraberliğin güçlenmesi için, ruhsal araştırmalar yapmak ve üstün ruh değerlerinin ortaya çıkmasına hizmet etmek amacıyla kurulmuştur.

Meta Radyo Hakkında

Meta Radyo'nun içerişi, BİLYAY Vakfı'nın insan varlığı ve gelişiminin çeşitli yönleri ile ele alındığı konulardaki konferanslarından oluşmaktadır.

Dinleyin)))

Ruhçuluğun temel ilkesi Tekâmül'dür. Bu, aynı zamanda her canlı ve eşyanın özünde bulunduğu Evrensel Yasa'dır. Onsuz hiçbir şey ve canlılık varlığını sürdürmesi olanaksızdır. Yaradılışa tek ve yalnız başına anılm ve amaç sağlayan Evrensel Yasa Tekâmül, her an oluşmakta ve her an dağılmakta olan

Yaratıcılık Stratejileri

Duygu Güner

2. Bölüm

Yaratıcı Olmak İstedığımız Alanla İlgili İmgeleme Gücümüzü Geliştirmek

HEDEFİMİZİ tespit ettikten sonra seçtiğimiz alanda daha yaratıcı olmak için yapmamız gereken şey, o konunun üzerine eğilerek o yöndeki imgeleme gücümüzü geliştirmek için çalışmaktır. Hiçbir şey bedavadan gelmez. Yaratıcılıklarıyla ön plana çıkan insanlar bu alanda o ya da bu şekilde çaba harcamışlardır. Örneğin, fizik alanında bazı yaratıcı yenilikler yapmak istiyorsanız, öncelikle bu bilim dalı hakkında bir eğitim almış olmanız gerekir. Bu konuya karşı çok yetenekli ve yaratıcı olabilirsiniz; ancak konu hakkında herhangi bir eğitim almaksızın bir şey yapamazsınız.

Aynı şey her şey için değilse bile birçok alan için geçerlidir. Örneğin, müzik alanında yaratıcılık sergilemek istiyorsanız bir enstrüman çalmanız bile en azından nota bilmeniz gerekir. Üzerinde çalışmak istediğiniz konuyla ilgili bir uzmandan eğitim almanız bile en azından kendi kendinize bir çalışma yapmanız gerekir. Bunu yapmadığınız sürece yaratıcılığınızı somut bir biçimde ifade edemezsiniz.

Kısacası, yaratıcı olmak istediğiniz alana ait zihninizde bir veri birikimi olmalıdır. Çünkü hiçbir şeyi yoktan var edemeyeceğinize göre bu veri birikimlerini malzeme olarak kullanmak zorundasınız. Eğer yaratıcı bir resim çalışması yapmak istiyorsanız bu resmi zihninizde oluşturmak için görsel imgeleme gücünüzün gelişmiş olması gerekir.

İşte, bunun için yaratıcılığınızı geliştirmek istediğiniz alana ait daha önce yapılmış şeyleri incelemek çok yararlı olacaktır. Bu incelemeler sizin için ilham kaynağı olabilir. Hayatında hiç şiir okumamış birisinden şiir yazmasını bekleyemezsiniz. Aynı şekilde hiç tiyatroya gitmemiş ve oyun izlememiş birisi ne kadar yaratıcı olursa olsun bir tiyatro oyunu yazamaz.

Elbette, bunların hepsi için ters yönde çok ekstra yaratıcılık örnekleri bulunabilir. Ancak onlar ayrıcalıklı durumlardır.

Şimdi, bir parça yön değiştirerek konuyu başka bir yönden ele almak istiyorum. Hepimiz yaşamımızda çok seri bir şekilde yaratıcı çözümler üretmemizi gerektiren zor bir durumda kalmışızdır. Ve o anda göstermiş olduğumuz performans hem çevremizdekileri hem de kendimizi şaşırtmıştır. Burada olan şey nedir? Zor durum sizi sıkıştırır ve o anda mutlaka bir çözüm üretmeniz gerektiğine inanırsınız. Bunun sonucunda da ister

çalıştığımızda başarılamayacak hemen hemen hiçbir şey yoktur. Bu, yaratıcılık için de geçerlidir. Bir insan bir şeyi bir kere yapabiliyorsa her zaman yapabilir. Eğer sıkıştığımızda yaratıcı çözümler üretebiliyorsak o zaman bu, bizim yeteneklerimiz dahilindedir. Bizler millet olarak genellikle uzaklaşmacı motivasyon stratejisine sahibizdir, yani işleri hep son anda korku motivasyonu ile hallederiz. Bu da bizim yapımız.

istememez bilinçdışına yönelirsiniz çünkü o anda düşünecek fazla zamanınız yoktur ve o da size gereken çözümü sunar.

Peki, zorunluluklar bizi bu derece yaratıcı bir hale getirebiliyorsa o zaman niye normal zamanlarda da bu potansiyeli açığa çıkartamıyoruz? Bunun çok farklı sebepleri olabilir ama temel sebep tembelliktir. Kendimize belli bir hedef tespit ettiğimizde ve her şeyi göze alarak o hedef doğrultusunda

Az önce yaratıcılığımızı geliştirmek istediğimiz alanla ilgili olarak daha önce yapılmış örnekleri incelemenin öneminden söz etmişim. Bunun hem bazı avantajları hem de dezavantajları olabilir. Avantajlı tarafı, konu hakkındaki vizyonumuzun ve seçeneklerimizin gelişmesidir. Dezavantajlı tarafı ise orijinalliği engelleyebilmesidir. Özellikle bilim ve teknoloji alanında önemli buluşlar gerçekleştiren kişilerin bazen konuyla

ilgili doğru dürüst bir eğitimden geçmemiş kişiler olduğunu biliriz. Mesela, dünyanın gelmiş geçmiş en yaratıcı dahilerinden birisi olan Nikola Tesla hiçbir üniversite eğitimi almamıştır.

Sezgisel yaratıcılık farklılıkları ortadan kaldırır; geleneksel öğrenim, IQ ya da diploma, sertifika gibi şeylere de pek kulak asmaz. Yirminci yüzyılda kimyasal maddelerden tutun da bilgisayarlar, hatta tükenmez kalemlere değin belli başlı elli sekiz icat analiz edildiğinde bunların kırk altısında mucidin sade bir birey, küçük bir firma ya da “yanlış işte çalışan” biri olduğu görülür. Güvenlikli traş bıçağının mucidi olan King Gillette bir şişe mantarı tasarımcısıydı. Fotoğrafçılıkta çığır açan George Eastman bir muhasebeciydi,

Kodachrome’u icat edenler ise birkaç müzisyendi. Havayla şişirilen otomobil lastiğinin mucitlerinden olan John Dunlop bir veterinerdi. Otomatik telefon sistemi bir cenaze evi işletmesici tarafından icat edildi. Sabun imalatçıları deterjanları görmezden geldikleri için bunları kumaş boyası üretenler icat etti. Bir savaş pilotu Vietnam’dan döndüğünde zihninde yirmi dört saat içinde teslimat yapacak bir Federal Expres kargo sistemi hazırda tarihinin en hızlı büyüyen şirketlerinden birini kurarak Amerikan posta idaresini kendi alanında geride bıraktı.

Kısacası, diğer insanların göremediklerini görmek, günlük olaylara farklı bir bakış açısıyla bakmak yaratıcı olmanın anahtarıdır.

Standart eğitim biçimleri bazen kişi için çok sınırlayıcı olabilmektedir. Çünkü öğretmen kendi inançlarını ve sınırlı vizyonunu öğrencilere aktarır ve öğrenci de öğretmeni bir otorite figürü olarak kabul edip bunları bilinçdışı düzeyde benimserse işte o zaman, yaratıcılığı sınırlanmış olur. Bugün pek çok alanda bunun örneklerini görmek mümkündür. Birçok kişi kendisine otorite olarak kabul ettiği kişilerin inançlarını benimser ve kendisini tamamen kısıtlar. Sonra da bunlara zıt bazı durumlarla karşılaştığında hemen savunmaya geçer ve bu şekilde gitgide yaratıcılığı körelir.

İşte bu bakımdan, kendimize model olarak seçeceğimiz örnekler bizim ufkumuzu genişletici nitelikte olmalıdır. Aksi halde vizyonlarımızı sınırlayabilir ve dar bir çerçeve içerisinde kalabiliriz. Çevrenizde gerçekten yaratıcılıklarıyla ve orijinal fikirleriyle dikkat çeken insanlar varsa, ki bu işin başını çeken çocuklardır,

onların yanında mümkün olduğunca bol vakit geçirin. Bu şekilde onların yaratıcılık stratejileriyle ilgili bir şeyler öğrenebilir ve onları modelleyebilirsiniz. Hatta bazen bir kişinin bir işi yapabildiğini görmek bile sizin zihninizdeki sınırların genişlemesine ve sınırlayıcı inançlarınızın kırılmasına sebep olabilir. Bir zamanlar bir milin dört dakikanın altında koşulamayacağına inanılıyordu. Ve bu yüzden kimse bir mili dört dakikanın altında koşamıyordu. Ancak çalğının biri ilk kez bu rekoru kırdıktan sonra birçok sporcu bu rekoru kırmayı başardı. İşte burada, hem olumlu hem de olumsuz yönde inancın gücünü görüyoruz. Yapılamayacağına inanıldığında yapılamıyor, yapılabileceğine inanıldığında yapılabiliyor. Elbette, kuru kuruya inanarak her şeyi yapmanız mümkün değildir, ancak yapamayacağımıza inandığımızda %50'lik şansınız varsa bunu sifıra düşürmüş olursunuz.

Evet. İşte şimdi, esas konumuza geliyoruz. Ve şu soruyla başlıyoruz: Madem ki hepimizde büyük bir potansiyel var, bu potansiyeli nasıl açığa çıkarabiliriz ve yaratıcılığımızı nasıl geliştirebiliriz?

Bunun pek çok yolları var elbette. Ancak en kestirme yollardan bir tanesi yaratıcılıklarıyla ön plana çıkmış kişileri modellemek. Bir kişiyi tüm yönleriyle modelleyebilmek elbette, mümkün değil. Ancak yazımın başında bahsettiğim bazı zihinsel stratejileri çıkartmak ve bunları öğrenmek mümkün. Bu çalışmalar zaten yapılmış ve pek çok dahinin yaratıcılık stratejileri çıkartılmış. Benim burada sizlere örnek olarak anlatmak istediğim yaratıcılık stratejisi epey zaman önce

ölen, ancak ünü hala devam eden bir kişiye ait: Kendisi diyor ki: "Peşlerinden gidecek cesaretiniz varsa, bütün rüyalar gerçek olabilir." Ve şöyle devam ediyor: "Hayal kurabilirsiniz, bu hayali gerçekleştirebilirsiniz. Her şeyin bir fare ile başladığını asla unutmayın." İmza, Walt Disney.

Mickey Mouse ve pek çok değişik çizgi film karakterine can veren ve insanların hayal dünyasında yarattığı pozitif imgelerle her zaman ününü koruyan Walt Disney. Evet, şimdi bakalım Disney yaratıcılığını ortaya koyarken nasıl bir yöntem kullanıyormuş?

Disney'in Yaratıcılık Stratejisi

DISNEYİN gerçekten kendine özgü ve çok ilginç bir yaratıcılık stratejisi vardı. Bu strateji modellendikten sonra birçok büyük firmalar tarafından başarılı bir biçimde kullanılmıştır.

Disney'in kendi döneminde çizgi film yapımı ve üretimi gerçekten çok zor ve zahmetli bir işti. Ancak onun seçtiği bu dal tüm yaratıcı dahilerin ortak özelliğini yansıtıyordu: *İmajinasyonda mevcut bir şeyi alıp onu insanları pozitif yönde doğrudan etkileyen fiziksel bir varlığa dönüştürme yeteneği.*

Disney insanları olumlu yönde etkileyen çizgi film karakterleri yaratmasının yanı sıra, çizgi film yapımında çok önemli teknik ve organizasyon yeniliklerinin de ortaya çıkmasını sağlamıştır.

Disney'in dehasının en önemli yönlerinden bir tanesi bir şeyi çeşitli algı pozisyonlarından inceleyebilme yeteneğiydi. İşte, Disney'in yaratıcılık stratejisinin anahtar ögesi buydu. Ve

bu, onun yanında çalışan animatörlerden birisi tarafından yapılan bir yorumda şu şekilde dile getiriliyordu:

“Üç farklı Walt vardır: Hayalci, gerçekçi ve eleştirmen. Toplantıya hangisinin geleceğini asla bilemezsiniz.”

Bu üç özellik yalnızca Disney’in zihin yapısını anlamamıza değil, aynı zamanda yaratıcılık sürecinin kendisine de ışık tutmaktadır. Yaratıcılık, tümüyle bu üç alt sürecin koordinasyonu ile mümkündür: hayalci (dreamer), gerçekçi (realist) ve eleştirmen (kritik). Hayalci (realist) gerçekçi olmaksızın fikirleri somut ifadelerle dönüştüremez. Bir eleştirmen ve bir hayalci, realist olmaksızın sürekli çatışma halinde takılıp kalacaktır. Bir hayalci ve realist bir şeyler yaratabilir, ancak eleştirmen olmaksızın bunlar eksik kalabilir. Eleştirmen yaratıcılık ürünlerinin değerlendirilmesine ve daha mükemmel bir hale getirilmesine yardımcı olur.

Yaratıcılığın kendisi farklı süreçlerin ya da fazların bir bileşimini içerir. Hayalci yeni fikirler ve hedefler yaratır. Gerçekçi bu fikirlerin somut ifadelerle dönüşmesini sağlar. Kritik ise hataları filtre ederek mükemmelliği sağlar.

Bu fazların her biri -hayalci, gerçekçi, eleştirmen- kendilerine göre farklı düşünme stratejilerine sahiptirler ve bunlar eğer aynı anda çalıştırılacak olurlarsa birbiriyle çatışırlar. Bu yüzden bu aşamaların her birisi ayrı ayrı çalıştırılmalı ve biri çalışırken diğeri devreye girmemelidir. Örneğin, hayalperest modundayken eleştirmen devreye girecek olursa yaratıcılığı katleder.

Disney’in “hayalci”, “gerçekçi” ve “eleştirmen” aşamalarını birbiriyle bağlantılı olarak nasıl kullandığı konusundaki en kapsamlı tanımı şu ifadelerinde yer alır:

“Kişi, hikayenin içerisindeki her parçanın nasıl yerleştirileceğini net bir şekilde görmek zorundadır (hayalci). Tüm ifadeleri, tüm tepkileri hissetmek zorundadır (gerçekçi). Sonra hikayeden yeterince uzaklaşmalı ve herhangi bir ölü sahne olup olmadığını, filmdeki kişiliklerin izleyiciye ilgi çekici ve hoş gelip gelmeyeceğini görmek için ona ikinci kez bakmalıdır (eleştirmen)...”

İfadelerin ilk kısmı hayalci ve gerçekçi arasındaki etkileşim üzerinde odaklanmaktadır. “İkinci kez bakmak” kısmında ise eleştirmen devreye girmektedir.

Kısacası bu ifadeler üç farklı perspektifi tanımlamaktadır.

- 1) *Hayalci (Dreamer)*
- 2) *Gerçekçi (Realist)*
- 3) *Eleştirmen (Critic)*

Disney’in başarısındaki en önemli sırlardan birisi “realist” aşamasında, hayallerini yönetilebilir parçalara bölerek sıraya sokabilme yeteneğiydi. Disney “storyboarding” yöntemiyle filmin ana sahnelerini tasarlar ve sonra araları doldururdu.

Disney’in kullandığı bu yöntem, yani işi ana parçalara bölüp bunları sıralandırmak yalnızca film yapımı için değil, detayları olan herhangi bir işin planlanmasında da başarıyla kullanılabilir. Bir iş projesi, bir kitap, bir bilgisayar programı vs. tasarımlarda bu yöntem başarıyla kullanılmaktadır.

Bu yöntemi her gün kullanmak da mümkündür. Sabahla öğlen arasına dört, öğlenle akşamüzeri arasına da üç ana işi yerleştirmek ve sabah yataktan kalktığımızda bu işleri zihninizde sırasıyla düşünmek gün içinde oldukça faydalı sonuçlar doğurur.

Kısacası, Disney'in dehasının ana ögesi bir şeyi farklı algı pozisyonlarından görebilmektir. Hayalci Disney yaratılan görsel imgelerle çalışır. Her şeyin mümkün olduğu inancıyla "büyük resme odaklanır." Disney'in yaratıcı düşünceleri görsel imgeleme üzerinde odaklanır ve aynı zamanda duyuların üst üste binmesini ve bileşimini de içerir.

Disney fantezilerini "gerçek" yapmak için hayali karakterlerin hisleriyle bütünleşir ve onlara hayat vermek için rollerini yaşar. Disney'in hayallerini "realize etme" süreci, hayali

karakterlerle fiziksel özdeşleşmesi ve storyboarding yöntemi ile gerçekleşir.

Disney'in eleştirel değerlendirme süreci, kendisini projeden ayırması ve daha uzaktan ikinci kez bakarak izleyicilerin perspektifine geçmesiyle gerçekleşir. "Eleştirmen" izleyici gözüyle eseri inceler ve eksiklikleri tespit eder. Bu aşamada aynı zamanda olası sorunlar ve çözümleri de gözden geçirilir.

Disney bu stratejiyi çizgi film yapımında kullanmış olsa da, bu strateji planlama ve karar vermeyi gerektiren her durum için pratik olarak kullanılabilir bir yöntemdir. "Hayalci", "gerçekçi" ve "eleştirmen"e ait temel algı pozisyonlarını ortak bir vizyonun hizmetinde dengelemek hiç şüphesiz tüm dahilerin temel stratejisidir.

Ancak her birimiz bunu öğrenebilir ve yaşamımızın her yönünde seçeneklerimizi artırarak bakış açılarımızı genişletebiliriz. Yaratıcılığın sırrı kendi zihninizde yatıyor: İmgeleme gücünüzü belli bir alana kanalize edip özgürce serbest bırakın... Sonra onu gerçek dünyaya uyarlamak için yine serbest bırakın... Sonra da karşıya geçip olası problemlerin neler olabileceğine bakın ve bunların çözümü için yine yaratıcılığı serbest bırakın.

Bu süreçte en çok dikkat edilmesi gereken şey hayalci modundayken eleştirmenin tamamen dışarıda tutulmasıdır.

İmgeleme gücünüzü ve hayallerinizi özgür bırakın. Onları özgürleştirdiğiniz oranda yaratıcı ve üretken olacaksınız. Bilinçdışı zihniniz yaratıcılık için her an hazır bekliyor. Yeter ki onun kapısını aralayın... □

KANT'IN US VE EYLEM KURAMI ÜSTÜNE BİR İNCELEME:

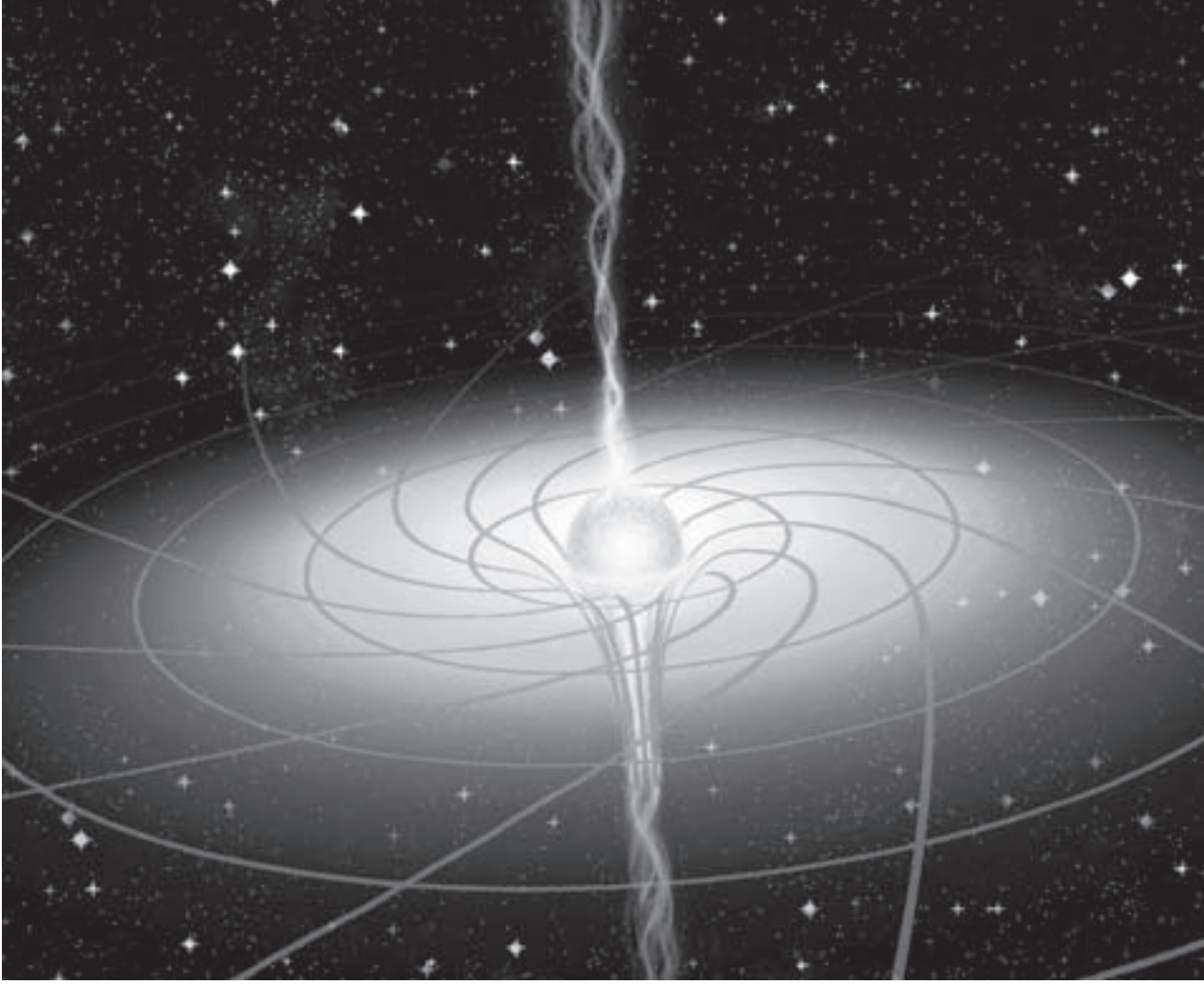
Uzay-Zamanda Olanaklı Bilgi ve Ahlak Bağlantısı

Aytuğ A. Şentürk

2. Bölüm

GELENEKSEL ANLAYIŞ belki ta Skolastik Çağdan ya da Aristo izleğinde Antik Çağdan beri nesnenin bilgisini zımninden de olsa insandan ayrı olarak düşünmek; başka deyişle düşüncedeki “nesnellik” unsurunun adeta nesnelerin kendilerine yapışık ve kendiliklerinden mevcudiyetleri içinde var olduğu yönünde bir kanı hakimdi ve halen kimileri için de bu böyledir. Oysa insan varlığının bilme sürecinde doğrudan aktif katılımı ile ortaya çıkan bir dahil oluşu vardır. Varlığının bilme sürecinde edilgen değil de etkin ve aktif bir rolü olması gereğinin fark edilmesi, insan açısından düşünce tarihinde oldukça önemli bir dönüm noktasıdır. Bu yaklaşım, çağdaş düşün ve felsefe geleneği içerisinde bir tür öznel gerçeklik ya da başka deyişle salt subjektif deneyim olarak görülmez. Tam tersine bilinç için evrensel geçerlik sahibi olmak anlamında bir özellik gösteren bu yaklaşım, bütün öznelere ortak bilgisi olarak ortak us paydası altında ve yukarıda belirtildiği gibi olanaklı deneyimin içsel zorunluluklarını sağlayan hükümler yoluyla ortaya çıkan bir nesnellik düşüncesi içerir. Oysa bilginin nesne tarafından koşullanması, her şeyin ve bu bağlamda insanın da gözlemlenen nesneye tabiymiş gibi olduğu, bir kısmi yanılsamanın oluşmasına neden olmaktadır.

Yukarıda belirtilen özne ve nesne bağlantısının özelliği bunun belirli uzay ve zaman koşullarında meydana gelmesi ve nesneye ilişkin görünümün bunlar tarafından koşullanmasıdır. Yani sıra, bu dizge içinde uzay ve zaman bakımından bilgi edinmeye yönelmiş olan duyuşal “görü” kabiliyeti dışında uzay ve zaman için herhangi bir mevcudiyetin söz konusu olmaması gündeme gelmektedir. Bu yaklaşım Berkeley’in idealist felsefesi ile koşuttur, buna göre: *Varolmak algılanmaktır*. Uzay ve zaman nesnelere dolaysız olarak bilme teması kurmamızda etken iken, onları doğrudan bilmemiz ise söz konusu değildir; ayrıca uzay ve zaman tüm öznelere açsallık bakımından ortaklık yaratmak yönünden bir bakıma başka türlü öznel olabilecek bilme faaliyetine bir nesnellik de kazandırmaktadır. Ancak bu nesnelere nesnel bir dış gerçeklik oluşturması türünden bir nesnellik değildir. Uzay ve zamanın bir nesne gibi algılanması, nesnenin bulunduğu mekansallık ve tecrübenin de zamansal olarak görülmesi nedeniyledir. Burada zamanla ilgili olarak belirtilebilecek bir husus ise zamanın

kendiliğinde bilinemediği ancak “nesnel tezahürler dünyasında yer alan nesnel oluşumlar arasında bazı zorunlu bağıntılar” yoluyla kendini gösterdiği. Yanı sıra, bir varsayım olarak deneyimin akışı belirli ihtimallerden oluşur ve deneyimin tezahür edebilmesi için ayırt edilebilir belirli içeriklerin zamansal olarak art arda gelmesi gerekir. Bu içerik ya da muhtevalar arasında apriori ya da önceden verili olarak uzay ve zaman koşulları içinde zorunlu bağlantılar olduğunu da varsaymak mümkündür.

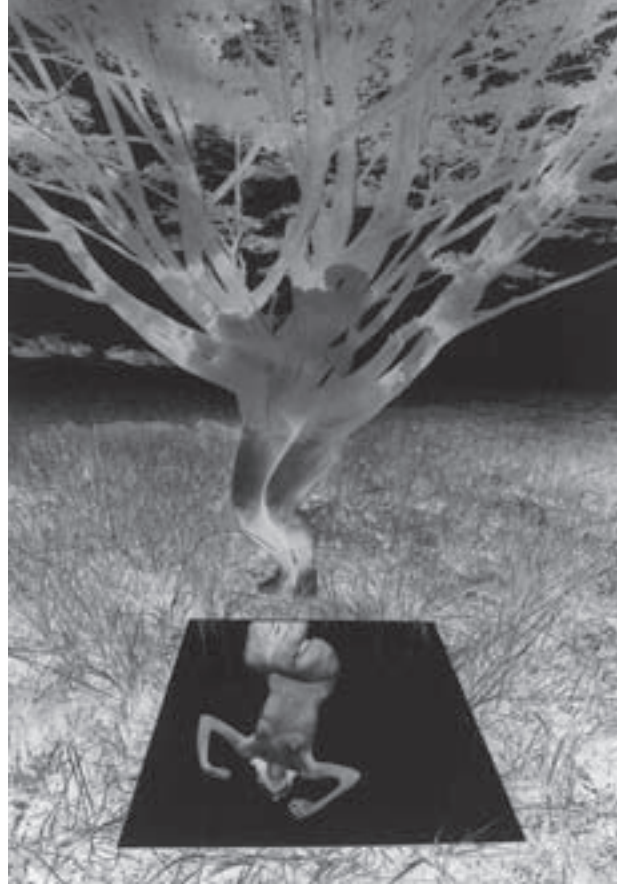
Ancak bu bağlamda uzay ve zaman ussal bir düşüncenin konusu değildir, yani onlarla ilişkimiz akli yönde değil, görü yönündedir.

Böylece nesnel kendi oldukları (kendiliklerinde gerçekler olarak) biçimde değil, bizce görülebilecekleri gibi, bildiğimiz tezahürler olarak belirli bir uzay ve zaman biçimi tarafından koşullanan bir görü içerisinde algılanmaktadır. Fikir vermek için burada iki el alalım; gerçekte böyle bir şey yoksa da iki birbirine özdeş el alalım, biri sağ diğeri

soldur. Uzak içinde tezahür eden sağ ve sol yönlerin belirışı doğrudan süjenin sağ ve sol eline bağı olarak yaptığı duyuşal ayrıma dayanmaktadır. Bundan sonraki basamak coğrafi ve matematiksel yönelmeden *mantıksal* olana geçişte ortaya çıkar. Başka deyişle, görünün uzaysal koşullanmasından düşünmenin bilgisine geçiş. Bütün özellikleri ile aynı kalsalar bile sağ ve sol el simetrik olarak birbirinin üzerine konulamazlar. Biri sağ diğeri soldur, biri önce diğeri sonra gelmektedir. Uzak ve zamansal bakımdan önce ya da sonra gelirler, sağ ve soldurlar, burada şimdi ya da bir an sonradırlar; işte, uzak ve zaman bakımından reel belirlenimin zorunluluğı budur ve insan algısını koşullayan bu zaman ve mekanın reel bir düzeni vardır ve bu bir zorunluluktur. İşte, biz her ne kadar kavramsal olarak düşünebilirsek bile iki özdeş sağ ve sol el birbirlerinin üzerine çakıştırılamazlar, bunu uzak-zamansal zorunluluğun bir örneğı olarak ele almak mümkündür. Ya da en basitinden, iki prizma da birbirinin üzerine ancak teorik olarak çakıştırılabilir çünkü örneğın temelde her ikisinin kütle ve hacminin birleşerek tek bir hacim ve kütleye dönüşmesi gerekir ki bu olanaksızdır. Cassirer'in yorumuyla burada artık: "... bir nesnenin uzak içindeki yerini değıl, tersine, bir yargı veya bir bilginin evrensel bir akıl sistemi içindeki yerini saptamak söz konusudur."

İnsanın salt sübjektif bir algı içinde hapsolmaması için duyu koşullarına bağı olmayan başka nesnel unsurlar gerekmektedir. İşte uzak ve zaman, kişinin duyuşal algılamasının şartlarına bağı değıl, tam tersine onu

belirleyen formlardır. Nesnenin kendi başına konumundan çok onun belirli uzak ve zamansal durumundan konumu ile koşullanmış durumdayız. Bu anlamda, insanın içinde bulunduğı koşullar nesnenin kendisinden çok algımızı koşullayan uzak ve zamandır.

Böylece "nesne nedir?" sorusu "deneyimin nasıl mümkün olduğı" sorusuna bağlanmaktadır. Nitekim nesnelere yukarıda belirtildiğı gibi hem belirli bir uzak ve zaman konumundan koşullanır hem de zihnin onları düşünme şekliyle de bağıntılı bir mevcudiyete sahiptirler; bu durum, us paydası altında içsel fakat nesnel bir gerçeklik düzeyi oluşturur çünkü

müdrüğe ya da zihin de önceden verili belirli a priori ilke ve kategoriler dahilinde düşünmektedir. Ve burada bilginin bir koşulu ile karşılaşırız: *Bilgi, görüşü belirleyen zamansal ve uzaysal belirlenimlerle, temsil olan kavramsal belirlenimlerin tekabülîyeti sonucu ortaya çıkar.* Özne zamansal ve mekansal belirlenim karşısında edilgen bir konumda iken, kavramsal belirlemeyi yaparken etkin bir konumdadır. Pozitivizme kıyasla yukarıdaki düşünce dizgesi içerisinde deneyim imkanının dayandığı sentez, hissedilir ya da duyulanabilir verilerden değil, insani yetilerin bu verilere uygulanması ile mümkün olur. 5 , - 3 3/, . ş . 9 . .),)L . 9 . . ' 2L))2

Deneyim uzay-zaman bakımından açısaldır ve dolayısıyla onlar tarafından koşullandırılmaktadır. Başka deyişle, doğrudan gözlemlenebilir nitelik göstermeyen, ancak bir bakıma insani görüşü koşullandıran uzay için şunlar belirtilebilir: Her deneyim için onu yaşantılayan özne, uzayda belirli bir konumda bulunur ve deneyimin kendisi de *bu belirli konumda olmaktan* doğmaktadır. Zaman açısından ise, önceden fiili hale gelmiş zamanlar için geçmiş denirken henüz fiili (aktüel) hale gelmemiş zamanlar için de, bir şimdi zemininde yer bularak gelecekte ortaya çıkmaktan söz ediyoruz. İşte, görüşü uzaysal olarak belirlenmiş belirli bir noktada ve bu şimdide bulunan, *öznenin kendisidir.* Ayrıca dünyanın uzaysallığı nesnel olmaktan çok deneyimin açısallığının bir fonksiyonudur. Öte yandan uzaydaki herhangi bir yerin mesela, içinde bulunduğumuz mekanın bilinci için ve de zamanın akışı içindeki belirli bir ana dayanmaktan dolayı da bir bütün

olarak uzay ve zamanın bilincine sahip olma gereği doğuyor. Nitekim içinde bulunduğumuz mekanın ve yaşadığımız anın ait oldukları birer uzay ve zaman bütünlüğü vardır. Ancak bütün olarak uzayın bilincine sahip olmadan mekan algısı söz konusu olmadığı gibi, insan için yine bir bütün olarak zaman bilinci olmadan onun içinde bir an saptamak mümkün değildir. Burada söz konusu olan, uzay ve zamanın birer bütünlük olarak kavranmasıdır; başka deyişle, tüm bir sonsuzluğun uzayı ya da zamanı değildir. Örnek vermek gerekirse, bir olayın diğerinden iki dakika sonra olduğu görünümün her defasında olaylar yaşanırken keşfettiği bir şey değildir, buna ilişkin zaman bilinci öznedeki her an mevcuttur, yani özne önceden zamanla tanışmıştır. Aynı şekilde benim ya da bir nesnenin diğerinden birkaç metre ötede olduğunun saptaması, ancak bir bütün olarak beni ve nesneyi kuşatan tüm bir uzay bilinci içinde bilinir, yani bu salt kesit olarak keşfedilen bir şey değildir. Bu bütünlüklü ya da tümlüklü olarak ifade edilen bir uzay ve zaman bilincinin varlığıdır. Ve de bu bilinç aynı zamanda, duyuşsal algılamamızın da koşullarını kapsamakta ya da oluşturmaktadır. Bu bağlamda uzay ve zaman birer a priori görüşü oluştururlar.

Bunların a priori olarak bilinmesi demek deneye dayanmadan da, yani önceden de haklarında bilgi sahibi olduğumuz anlamına gelir.

İnsan nesnelere ilişkin görüşleri sonucu elde ettiği verileri, düşünsel temsiller ve belirli zihinsel şemalar çerçevesinde alır ve anlık (müdrüğe) ile us (akıl) aracılığıyla onları kavramsallaştırır. Böylece zihnimizdeki

bilgi, nesnenin kendisi şeklinde değil, ancak onun kavramsallaştırılmasının bir sonucu olarak kendini göstermektedir. Burada nesnellik işlevini gösteren nesnenin kendisi değil, müdrike ve dolayısıyla akıldır. Yine nesnelere kavramsallaştırma yoluyla onlar hakkında hükümler veren anlık ve bilme yetilerine amaçlar vererek nesne hakkındaki hükümleri bağlantılandırarak belirli apriori (önceden verili) ilkeler altında birleştiren de akıldır. Bununla birlikte bilginin saf anlamıyla tek bir insan için değil, diğer insanlar tarafından oluşturulan mümkün bir çokluk için de geçerliliği söz konusudur. *Doğruluk iddiası taşıyan tüm hükümler ve buna ilişkin yeti içinde deneyimlenen şeyin tamamen benim açığa tabi olmadığını düşünebiliyor olmam gerekmektedir.*

Yukarıdaki ifadeyi biraz daha açmak gerekirse; “benim açımın yanı sıra başka açılar da en azından mümkün olduğunu kabul etmezsem bu

deneyimin öznesi olarak ben'e ya da benimki olarak bu açığa hiçbir anlamlı atıfta bulunmak mümkün olmayacaktır.” Burada tek bir kavramın; “bazen diğer insanlarla tezat oluşturan tek ve belirli bir açı”nın yanı sıra, bu diğer insanlar veçhesinden söz konusu olan herhangi bir mümkün açı da oluşturacak şekilde gerçekliğin, aynı zamanda tek bir gerçeklik ve fakat “tek bir gerçekliğe bakan çok sayıda açı içinde doğru bir hüküm olarak” ortaya çıkması söz konusu olmaktadır. Burada “ben” olarak belirli bir uzay ve zaman konumundaki unsur ve birçok özne bakımından ortaya çıkan açısallık arasında bir tür dūalizm (ikilik) oluşmakta ve bu ikilik ise düşünme ve görü arasındaki arasındaki bir başka ikiliğe zemin oluşturmaktadır. Ancak deneyimin muhtevası bazı yollardan zapt edilerek duyularla verili olanı aşan bir zihin faaliyeti ortaya çıkar ve fakat tüm mümkün deneyimler belirli bir “Ben” de farkındalık birliği oluşturur.* Bu noktada görü, temsiller ve düşünmeye ilişkin başka bir açıdan şöyle bir tanımlama yapılabilir: Bilen insan ile nesne arasındaki açısallığı mümkün kılan vasıtasız bireysel teması temsil eden şey *görü*; herhangi bir mümkün açığa doğru ve dolayısıyla tüm insanlardan herhangi birisi için geçerli hükümler verme olanağını sağlayan temsil ve kavramları mümkün kılan ise müdrike ve nesnel us bağlamında *düşünmedir*.

(Devam Edecek)

*Ancak burada sözü edilen ‘Ben’ aşkınsal anlamında özalgının (Alm: apperception) ‘ben’idir de bir taraftan. Heimsoeth’un görüşüyle bu birlik olan ben tek tek kişilerin somut ‘ben’leri değildir; bütün tek tek kişiler için olanaklı her bilginin genel ve zorunlu ve aynı derecede ölçüsü olacak bir ‘Ben’dir. Bu Kant felsefesindeki adıyla “Transandantal Ben ya da Özne”dir.

Etkinlikler

BİLYAY VAKFI ve MTİA DERNEĞİ

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-21.00)

- 05 OCAK Üstat Ergün Arıkdal'ın Son Salı Konferansının Video Gösterimi
 12 OCAK Gezegende Uyanışın Anlamı A. Cemal GÜRSOY
 19 OCAK Ruhsal Şifa Tülin ETYEMEZ
 26 OCAK Atatürk ve Kayıp Kıta Mu..... Sinan MEYDAN

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı Zariği Apt. No:4/6 Beyoğlu/İstanbul • Tel: (0 212) 243 18 14-249 34 45 •
 Faks: (0 212)252 07 18 • email: bilyay@bilyay.org.tr • www.bilyay.org.tr

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.00-20.30)

- 05 OCAK Hayatta Dalgalanmalar ve İnsanın Cevabı İsmet YALÇIN
 12 OCAK Dünya Okulunda Dersler - I Ercüment KAYA
 19 OCAK Sevgi Enerjisinin Hayatımızdaki Rolü..... Adnan ERSOY
 26 OCAK İnsan Yetiştirmek Nihan ATAK

Yer: Sağlık-2 Sokağı No:65/10 Kızılay / Ankara • Tel: (0 312) 434 05 24 • Faks: (0 312) 325 60 42 •
 email: aradposta@yahoo.com • www.arad.gen.tr

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.00-20.30)

- 05 OCAK Uygurlüğümüzün Geleceği ve Ruhsallık Reşat GÜNER
 19 OCAK Zihnin Madde Üzerindeki Etkisi Nusret Sefa YILMAZ

Yer: Mustafabey Cad. No:1/1 Kat:6 D:24 Berki Apt. Alsancak / İzmir • Tel: (0 232)464 00 17 •
 email: irader@superonline.com • www.irad.org

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.00-20.30)

- 05 OCAK Ruhsal Söyleşiler (Video Konferans) Ergün ARIKDAL
 12 OCAK Devre Sonu ve Kıyam Zülal ÇEVİK
 19 OCAK Sabrı Öğrenmek İlkay ATILLA
 26 OCAK Ruhsal Özgürleşme Bilgehan MERAL

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 • Tel: (0322) 454 60 29 • email: adrad@ttmail.com

NOT: TÜM İLLERİMİZDEKİ ETKİNLİKLERE GİRİŞ ÜCRETSİZ ve SERBESTTİR.
 GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Ruh ve Madde Yayınları

Fiyat Listesi

<i>Agarta: Rene Guenon</i>	12 TL
<i>Ateş Üstünde Yürüyenler: Joel Andre</i>	5,5 TL
<i>Ayurveda: Roy Eugene Davis</i>	11 TL
<i>Bagavatgita "Rab'bin Ezgisi"</i>	11 TL
<i>Batık Ülke Mu Uyarılışı: H. Stephan Santesson</i>	11 TL
<i>Beyaz Kartal/Güzel Hayatı Yaratmak</i>	6 TL
<i>DDA-Evren Dili: Ingo Swann</i>	21 TL
<i>Büyük Sentez-Tekamül: Ergün Arıkdal</i>	13 TL
<i>Çağlar Boyu Uçan Daireler</i>	9 TL
<i>Çocuklara Öyküler: Yavuz Keskin</i>	6 TL
<i>DDA-Evren Dili: Ingo Swann</i>	11 TL
<i>Değişime Doğru: Ergün Arıkdal</i>	8 TL
<i>Devre Sonu: Ergün Arıkdal</i>	20 TL
<i>Dinlemenin Zen'i: Rebecca Z. Shafir</i>	19 TL
<i>Doğmadan Önceki Hayatımız: H. Wambach</i>	7 TL
<i>Dünya Tarihiçesi Keşif Seferleri: Zecharia Sitchin</i>	22 TL
<i>Edgar Cayce: Thomas Sugrue</i>	25 TL
<i>Enerjiler: John G. Bennett</i>	8 TL
<i>Enerji Beden Hekimliği: Dr. Janine Fontaine</i>	9,5 TL
<i>Enki'nin Kayıp Kitabı: Zecharia Sitchin</i>	21 TL
<i>Enneadlar: Plotinos</i>	16 TL
<i>Eon: Jean E. Charon</i>	11 TL
<i>Ezamanlılık: Allan CombsMark Holland</i>	10 TL
<i>Evensel İnsan: Ergün Arıkdal</i>	16 TL
<i>Fallar: Walter B. Gibson-Litzka R. Gibson</i>	9 TL
<i>Geleceğin Felaketleri: Alparslan Salt</i>	7,5 TL
<i>Gerçek Dünyadan Manzaralar: G. I. Gurdjieff</i>	18,5 TL
<i>Gerçek Varlık Ruhur: Leon Denis</i>	8 TL
<i>Gizli Öğreticilik: Ergün Arıkdal</i>	9 TL
<i>Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne</i>	
<i>Psikolojik Yorumlar, 1. Cilt: Maurice Nicoll</i>	30 TL
<i>Günlük Sofroloji: Jean Yves Pecollo</i>	10 TL
<i>Herkes İçin Ötealem Rehberi: G.M. Roberts</i>	13 TL
<i>Her Şey Mümkündür: Roy Eugene Davis</i>	10 TL
<i>Hinduizm: Swami Nikhilananda</i>	15 TL
<i>Hint Kökenli Dinlerde Karma İnançının</i>	
<i>Temasih İnançıyla İlişkisi: Dr. A. İ. Yitik</i>	8 TL
<i>İçsel Gerçeklik: Paul Brunton</i>	10 TL
<i>İki Dünya Arasında: F. Wiedemann</i>	14 TL
<i>İlahi Karşılaşmalar: Zecharia Sitchin</i>	22 TL
<i>İlke Hakikat ve Vazife Adamı Ergün Arıkdal</i>	7 TL
<i>İnsanın Kaderi: Edgar Cayce</i>	12 TL
<i>İnsanın Gerçeği - Kendini Bilmek: P.D. Oupensky</i>	25 TL
<i>İpnoz ve Ötesi: Lee Pulos</i>	9 TL
<i>İsa Keşmir'de mi Öldü?: S. Obermeier</i>	8 TL
<i>İsis ve Osiris: Plutark</i>	13,5 TL
<i>Kader Sorunu: Leon Denis</i>	13 TL
<i>Karma ve Tekvardoğuş: Dr. H. Motoyama</i>	12 TL
<i>Kartalin Uçuşu: J. Krishnamurti</i>	10 TL
<i>Kayıp Diyarlar: Zecharia Sitchin</i>	18 TL
<i>Kendini Bilen Evren: A. Goswami</i>	22 TL
<i>Keops ve Sfenks: Georges Barbarin</i>	10 TL
<i>Kozmik Sempati: David Spangler</i>	17 TL
<i>Kozmik Şifre: Zecharia Sitchin</i>	19 TL
<i>Kriya Yoga Felsefesi ve Uygulaması:</i>	
<i>R. Eugene Davis</i>	5,5 TL
<i>Kutsal Tesirler: J. G. Bennett</i>	8,5 TL
<i>Küresellik: Cengiz Çevre</i>	7 TL
<i>Manyetizm: Ergün Arıkdal</i>	9 TL
<i>Metafizik Terimler Sözlüğü: Ergün Arıkdal</i>	10 TL
<i>Ne İçin Yaşıyoruz?: J. G. Bennett</i>	8 TL

<i>Otopsi Roswell Olayı: Yasemin Tokatlı</i>	9 TL
<i>Olağanüstü İnsanlarla Karşılaşmalar: G.I.Gurdjieff</i> ..	18 TL
<i>Ölüm Sonrası: Colin Wilson</i>	22 TL
<i>Ötealem Deneyleri: Dr. Gary Schwartz</i>	19 TL
<i>Parapsikoloji ve Felsefe: David Ray Griffin</i>	9 TL
<i>Pozitif Yaşam: Ergün Arıkdal</i>	19 TL
<i>PsikoRegresyon: Dr. Francesca Rossetti</i>	11 TL
<i>Psikosentez: Will Parfitt</i>	10,5 TL
<i>2UHS&L İEMİN)şiği: Silver Birch</i>	10 TL
<i>Ruhsal Alemin Sonsuz İmkanları: A. Pauchard</i>	6 TL
<i>Ruhsal Dünyadan Mesajlar 1: Dr. K. Nowotny</i>	10 TL
<i>Ruhsal Dünyadan Mesajlar 2: Dr. K. Nowotny</i>	11 TL
<i>Ruhsal Dünyadan Mesajlar 3: Dr. K. Nowotny</i>	10 TL
<i>Ruhsal Hayatın Değişimi/</i>	
<i>Metamorfoz: Rudolf Steiner</i>	8 TL
<i>Ruhsallık Üzerine Denemeler: Ergün Arıkdal</i>	8 TL
<i>Rüyalar: Sevda Yücesoy</i>	15 TL
<i>Sevinç ve Güzellik Aletleri</i>	
<i>Kader Bilmecesi: A. Pauchard</i>	7 TL
<i>"Suur" Gerçeğin Araştırılması: P. D. Ouspensky</i>	7,5 TL
<i>Şakra Teorileri: Dr. Hiroshi Motoyama</i>	16 TL
<i>Tannların ve İnsanların Savaşları: Zecharia Sitchin</i> ..	20 TL
<i>Tanrı'nın Eczanesinden Sağlık: Maria Treben</i>	20 TL
<i>Tekvardoğuş 1. Cilt</i>	12 TL
<i>Tekvardoğuş 2. Cilt</i>	13 TL
<i>Tekvardoğuş 3. Cilt</i>	13 TL
<i>Tüm Yönleriyle Medyumluk: Ergün Arıkdal</i>	11 TL
<i>Umut Habercileri: Paola Govetti</i>	12 TL
<i>Uzay Gemilerinde: George Adamski</i>	9 TL
<i>Uzaylı Dostlarımız: Howard Menger</i>	9 TL
<i>Ünlü Bir Medyomdan Astrolojik Açıklamalar:</i>	
<i>John Willner</i>	22 TL
<i>Vazife: Dr. Bedri Ruhselman-Ergün Arıkdal</i>	9 TL
<i>Vizüalizasyon: Ursula Markham</i>	10 TL
<i>Yaşamın Amacı-Kendini Bilmek: E. Arıkdal</i>	13 TL
<i>Yay ile Ok Atış Sanatında Zen: E. Herrigel</i>	5,5 TL
<i>Yeni Çağ Tophumunun İhtiyaçları: J. G. Bennett</i>	8 TL
<i>Yeni Çocuklar ve Ölüme Yakın Deneyimler:</i>	
<i>P.M.H. Atwater</i>	17 TL
<i>Yüce Aletleri Bilmek: Rudolf Steiner</i>	13 TL
<i>Yüce Benliğin Bilgeliliği: Paul Brunton</i>	13 TL
<i>Zaman Başlarken: Zecharia Sitchin</i>	20 TL

<i>Ruh ve Madde Dergisi (Her ay yayınlanır)</i>	5 TL
<i>(Yurt içi abone: Yıllık)</i>	60 TL
<i>(Yurt içi abone: Yıllık Öğrenci)</i>	52 TL
<i>(Yurt dışı abone: Yıllık)</i>	75 Euro
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 19</i>	10 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 34</i>	12 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 35</i>	14 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 36</i>	16 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 37</i>	18 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 38</i>	20 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 39</i>	22 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 40</i>	24 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 41</i>	26 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 42</i>	30 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 43</i>	34 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 44</i>	40 TL